

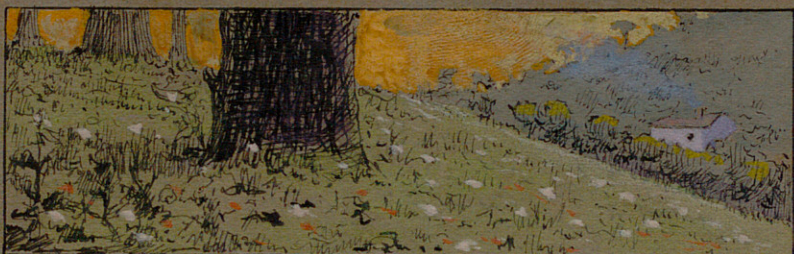
Recull de cançons
per
Joaquim Pecanins
Any 1906

Gloria

R9

120
1906

CANçons POPULARS

LEMA: FLORS DE MONTANYA

1906

Recull de cançons
per Joaquim Tecanins,
premiat a la Festa de la Música Catalana
Any 1906

(Conté 55 cançons, música i lletra.
Total 174 fulls)

Religioses.

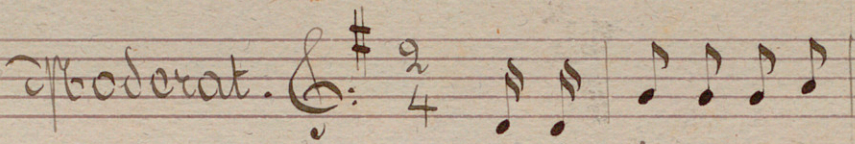
Joaquim Pecanins

Primer Accessit - 50 pessetes

Festa de la Música Catalana

Any III - 1906

„Magdalena.“

Moderat. *Magda - le - na Magda -*

le - na .. n'heu a - nat á mis - sa en - ca - re ? ..
no heu

... *Mo per cert germana nos - tra ab tal*

co - sa no pen - sa - va. Dalt del

Cel dalt del cel tin - guem po -

sa - da dalt del Cel.

Al. 1.

Magdalena.

- Magdalena, Magdalena
 ¿heu anat a miua encare? -
 - c'ho pel cert germana nostra,
 en tal cosa no pensava. -

Dalt de Cel.

dalt del cel tinguem posada.

Dalt del Cel.

- Vesthi, vesthi Magdalena,
 quedarás ibluminada,
 que 'n predica un joveuet,
 que n' apar que 'n siga frare. -
 Magdalena se 'n adorna,
 se 'n adorna y adornada.
 Les soguilles d' or al coll,
 les manilles d' or als braços.
 La creueta d' or al coll,
 els anells y arecades.

N.º 1.

Magdalena se'n hi va
ab sos criats y criades.

Al entrarne de l'Esglesia,
ja l'en sent que predicava.

Ulla'n pren aygua beneyta:
iglesia amunt se'n anava,
Per senti millò l'sermó,
sota la trona's posava.

El primer mot de sermó

Magdalena ja plorava.

El segon se'n ha llevat
l'anell y les arrecades,
les soguilles d'or del coll,
y ho dona a' una criada.

Acabat fora l'sermó

Magdalena s'en anava

n'ha encontrat un penitent;

— ¿Lout es el confessor ara?—

— El confessor n'és a' dalt

à la taula que sopava.

Magdalena se'n hi va
sota la taula i's posava.

Ab les seves llagrimites,
els peus del Senyor rentava
y ab la seva cabellera,
els peus del Senyor aïgujava.

- Alsat, alsat Magdalena
que Deu ja t'ha perdonada.
Per penitencia has d'amar,
set anys en una montanya.

Menjant herbes y timons,
y fent una vida santa.

Magdalena se'n hi va,
per cora seva passava.

Quant son pare l'en veigué

- ¡ Magdalena hont vas ara? -

- Ay pare m' he conformat
d'anarmen a la montanya.

57
6
d' anar men a' un desert
y ferne una vida santa.

En havent compler set anys
a' cara seva tornava.

Al passar per una font
ella s' en renta la cara.

Rentantse les mans digué
en digué estas paraules:

- Mans qui ~~vos~~ ha vist y os veu
¡ay mans com vos heu tornades!

Mans qui os ha vist y os veu
tant pregares y regalades! -

Sent una veu que li'n diu:

- ¡Que n' has fet desgraciada!
per penitencia has d' anar
set anys mes a' la montanya.

Set anys mes en el desert
fins que la Verge t' demani. -

25 Acabat el catòlic' anys,

Magdalena ja finava.
Els angels li feyan llum.
La Verge l' amortallava.
Sant Joseph com es fuster,
A la canca l'en posava.

80

8

= Re - ma - ni - fa - sol. =

Spitmat
Es - ta nit es nit de

vet - lla es - ta nit es nit de vetlla la Ver -

ge ha tingut - pon - ce - lla Remani - fa - sol Remani fa -

sol l'an Xi - ri - e

Xiri - e, Chris - te lai - son.

No 2

Re - ma - ni - fa - sol.

Esta nit es nit de vetlla. (bis)

La Verge ha tingut poncella

Respost. { Re - ma - ni - fa - sol.
L'an kirie, kirie
Christe - lai - son.

Un infant com una estrella,
y 'ls pastors l'en van a veure:
al coll portan una ovella,
y als brassos una cistella,
plena de fruita novella.

No 'n son pomes ni 'n son peres,
ni tampoch no 'n son cireres;
son abellanes y abinetlles,
per donar a' la partera,
per que 'n sigui ben lletera
per criarne aquella estrella,
que 's el Rey de Cels y terra.

= El Trodich =

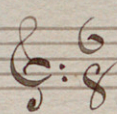
Pausat. &# 2/4

Un bon pa-re qu'en te-
 ni — a dos fills, li di - que al més
 xich, do-ne-me lo que'm per-to —
 ca, que jo vull el pa par-tit.

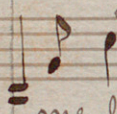
R3

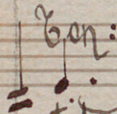
41

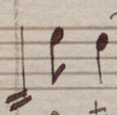
= El Frodich = (variant.)

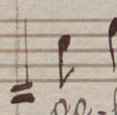
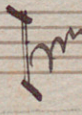
Depressot $\text{G}:\text{G}$ um bon pare ... q^uen te -

 nia -- dos fills li di - que al mes xich -- doners

 me lo .. q^uem per-tora .. que jo vuy el .. pa par-

 Gen: tit ... quan lo pare .. re-pugnava .. lo fill

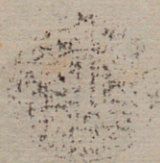
 a-tre .. dit di - que .. lo que conta l' Evan-

 ge-li .. que can-tant re-fe-xi-xe. 2 4

Nº 4

El Trédich.

La letra,
Igual á la publicada.

Nº 4

= L'estrella del dia =

Allegret. $\text{G} \frac{2}{4}$ Jo- seph y Ma-ri - a los

dos molt a - mats Jo - seph y Ma-ri - a los

dos molt a - mats a Bet-lem a — na - ren

$\frac{2}{4}$ sent a-lli tro - va - ren $\frac{2}{4}$ sent a-lli tro -

va - ren els por - tals tan - cats.

L' Estrella del dia.

Joseph y Maria } bis.
 los dos molt amats,
 a' Betlem anaren,
 sent allí, trovaren (bis)
 els portals tancats.

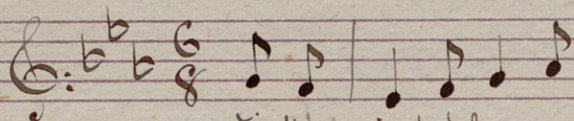
Maria se'n gira
 ab aquella rosa
 tant linda y hermosa
 que no'n pot rev mes
 ja li diu-Maria,
 ay esposa mia
 ¡que ditxora qu'ets!

Els tres Reys ja ho saben,
 que 'l mon van rodant: - voltant-
 l' Estrella del dia,

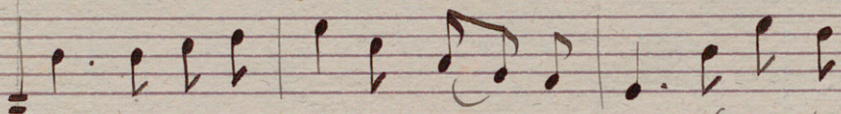
que per tot els guia
fins en el portal.
==

= El Naixement. =

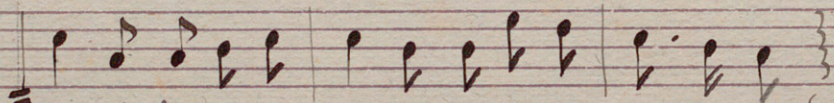
Joyós.

Vint i cinch del mes que

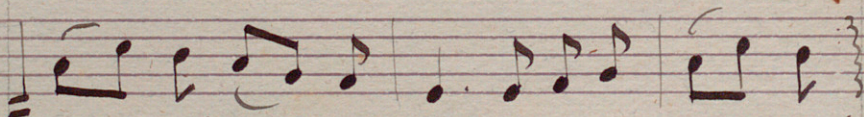
son va nei-xe un fill per tot lo mon d'una don-

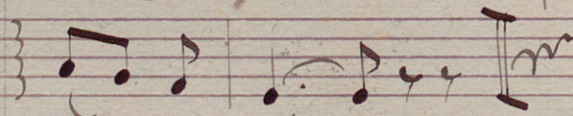
ze-lla fresca y no-ve-lla mes resplan-den-ta que'l

sol resplan-dent. Ar dent, ar - dent n'apar el

sol de l'o-ri-ent n'apar el sol de l'

o-ri-ent...

No 6

El Naixement.

Vinticinch del mes que som
 va naixce un Rey per tot lo mon
 d' una donzella
 fresca y novella
 mes resplandenta que 'l sol resplandent
Ardent, ardent.
 n' apar el sol } (bis.)
 del orient.

A Betlem se'n han anat,
 Joseph y Maria los dos plegats.
 Cercan posada,
 no n' ha trovada:

N' han demanada a' n' els richs y a' n' els grans
 y als hermitants,
 y als que recullen
 els parsegants.

Cap posada n' han trovat,
 dintre una estable s' han ficat
 Verge y sagrada
 y agenollada.

N' ha de veuir que no sap hont dormir
Glandi glandi
 en mitj d' un bou
 y d' un polli.

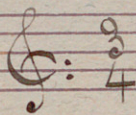
El punt de la mitja nit
 Maria Verge te un nay sich
 Qui l' aconsola
 l' Infant quant plora?
 plora de fret que no te llansolet
 pobret, pobret
 ja li'n escalfa
 los peuetes.

Sant Joseph quant ven l' Infant
 Ell d' alegria va ballant

ja se 'l mirava
q' l contemplava
ja li'n cantava aquella canço'
Glandi glandó.
¡Quina alegria que'm donas minyo!

= Destinazione =

Молт по а по

Pa.

Dring ^{le}hi a. neu a la ri - ve - re - ta mat.

nos que ma - neu gas - tant q^uan fat - xen - da mat.

aos que ma-nen.

No 7

Deslliuransa.

Fadrins que hi aneu,
 a' la Ribereta:
 matpos que maneu,
 gastan gran fatigenda.
 matpos que maneu.
 —

Portan cascabells
 manteta y cuberta
 portan plomall blanc
 també bon cabestre.

Passant el riu. Fer,
 l'aygua se 'ls enmena.
 Recaman els saus,
 que per patrons tenen.

La justícia ho veu,
 els ha anat a pendrer:
 els posant grillons,
 grillons y cadenes.

El del plomall blanc,
 que d'ells era 'l quefe,
 els din; - caminem
 minyons, que 's fa vespre -
 - Com caminarem

Si si 'ls grillons ens pesan? -
 A la mitja nit
 gran claretat venen.

La Reyna del Cel,
 els ha anat a veurer:
 les claus a' la ma,
 com escarcellera.

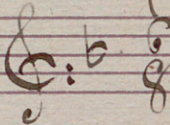
Presos han fugit
 per una espillera
 ningú no ho ha vist
 sino una donzella.

Que per-pò' ha dictat
 la canço' presenta.
 tot prenent el sol
 a vora d'un' era.

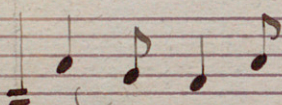
= Goigs del Roser. =

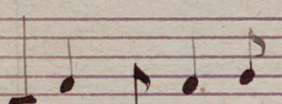
(que 's cantan per l'Advent.)

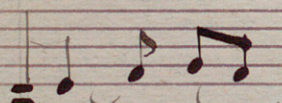
March magestuos

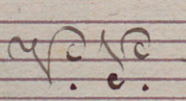
Chor.

Di - xo - ra sou Ma -

 ri - a San - tis - si - ma y di - vi - na - tre -

 sor de gran da - li - a, y Ro - sa seny es -

 pi - na dels an - gels me - lo - di - a. FI.

 Copla.

Copla.

Ver-ge glo-ri-ò — sa dol-

ci-si-ma y a-me — na y tant graci-

o — sa q^l n sou de gra-cia ple-na, per

Dos Ver-ge molt diç-na hu-milt mança y be-

niç-na - fa-vor Oeu nos en-vi-a (di-

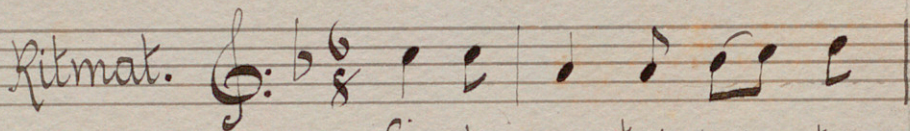
al Chor)

Goigs del Roser.

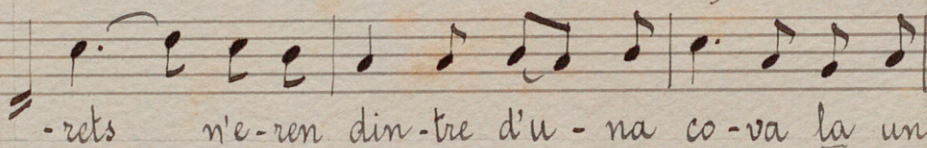
(que's cantan per l' Advent.)

La lletra igual a' la publicada

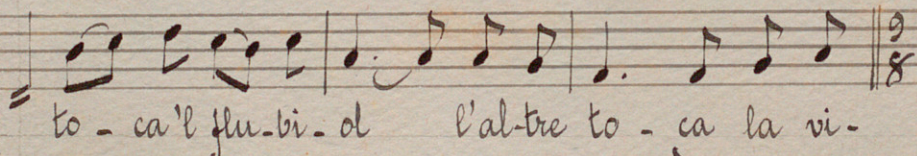
= Els tres pastorets. =

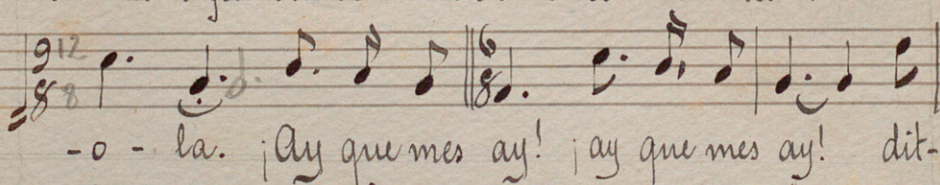
Si n'e ren tres pas - to -

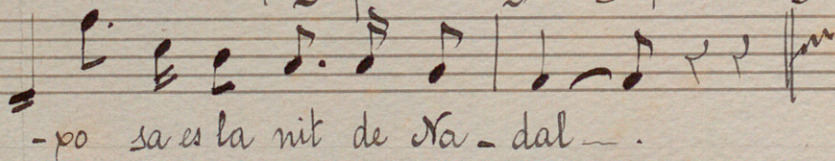
-rets n'e-ren din-tre d'u - na co - va la un

to - ca'l flu - bi - ol l'al-tre to - ca la vi -

-o - la. ¡Ay que mes ay! ¡ay que mes ay! dit-

-po sa es la nit de Na - dal - .

Sto 9

Os tres pastorets.

Si n'eren tres pastorets
n'eren dintre d'una cova,
la un toca 'l flabiol,
l'altre toca la viola.

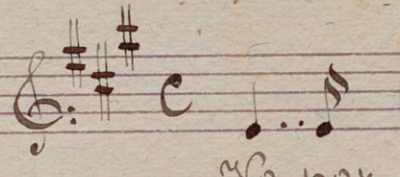
Ay que mes ay
Ditxosa es la nit de Nadal.

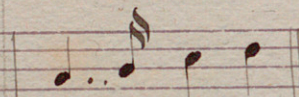
L'altre toca 'l tambori,
qu'es una musica bona.
— Deu vos quart Mare de Deu
; si'n volen ballà una estona?

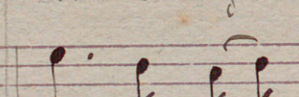
— No pot ser el pastoret,
que n'ertien molt mes ditxosa,
contemplant mon infantet,
qu'es bonet com una rosa. —

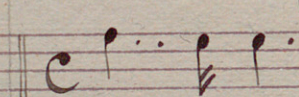
Romancesques.

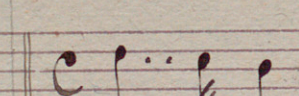
= El Rey de Xansa. =

Molt llarch Va par -

 tir lo rey de Xansa en mal

 ho-ra va-par - tir va par -

 tir-ne un sant diu - men-ge - un

 sant diu men-ge'l de-ma-ti.

Handwritten signature and the number 10 in blue ink.

El Rey de França.

Va partir el rey de França,
en mal hora va partir,
va partirne un sant diumenge,
sant diumenge 'l demiatí.

Va partir per pendre Espanya
(y) l'espanyol a' n'ell l'ha pres
— Seren vos el rey de França?—
— No 'l conech ni se qui es.—

soch un pobre y gentil home
m'en torno a' n'el meu país.—
ja l'en gapan y l'en prenen
l'en portan al monastir.

Que hi ha mes prenos tant mals
no s' coneg dia ab la nit;

si n' hi ha una finestreta
mirava cap a París.

Preu 'l cap a la finestra,
Postillon ja ven venir.

- Postilón ¿ que dir l'alerta,
porten noves de París? -

- Noves que 'n París se contén,
nostre rey es mort o pres. -

- Postilón tornat en França
~~el~~ durás noves de mi.

Re' encomanarà l'alerta,

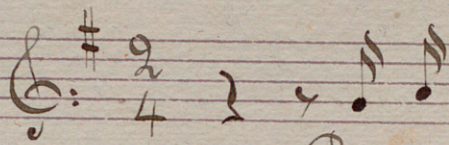
y a' mon fill petit Lluís,
qu' arriplesquin la moneda,
de tot França y de París.

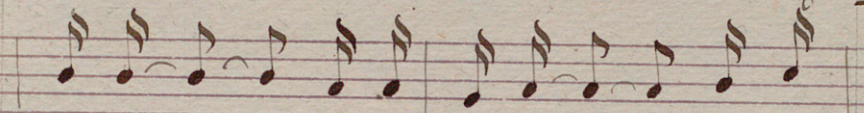
Farà batrer la moneda,
y 'm deslliurará a' mi.

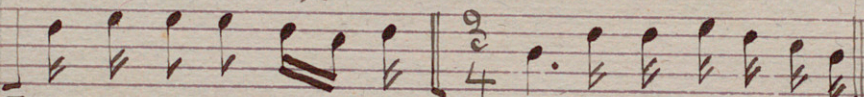
La segona estrofa comença en el tercer vers.

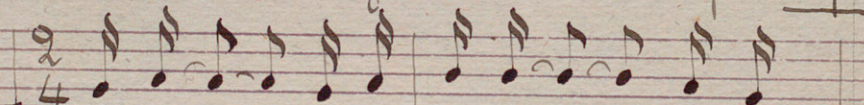
A n' el Tomo IV. página - 157 -,
En Palay Briz dona una nota històrica de la
present lletra, que nosaltres la posem per ser
una variant ~~al~~ del mateix assumpte.

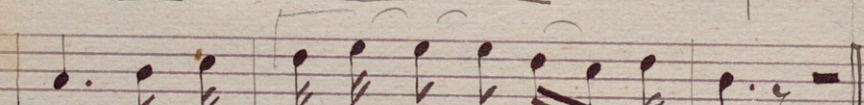
"La mort d'Isabela."

Largament. Do-nya

sa-bel — a, es-ta en cuar-to — que bro-

da se — da y es — tam, Geu-m son per lo campo

vi-er-de — ro-me-ri-tos . . van pas-

sant, ro-me-ri-tos . . van pas-sant

No 12 11

La mort d'Isabela.

1. Donya Isabel s'está en cuarto, [Isabela está]
que broda ceda y estam.

[son] Quant sart per lo camp verde
Romeritos van passant. (bis)

2. No van no a peu los romeros
que por las casitas van,
Promptament mana a les guardies;
les portes vagin tancan.

3. Les guardies no van ser promptes,
romeritos van entrant.

— Deu la quart donya Isabela;
¿si'n conceperia cap? —

4. — Be'n coneix a don Rodrigo,
que ve pera mi matar.

— En vinech per part de la reyna,
que jo l'en trach de matar —

5. — Que li n' es fet jo a la reyna.

Nº 12.

que m'envii lo matar?

— Donya Isabel te tres fills,
y la reyna no 'n te cap. —

6. Si per causes tinch tres fills,
Deu sap perquè me 'ls ha dat. —

Don Rodrigo antes no 'm matés
tres paraules vuy parlar;

7. Adaurian cadires meves,

† les que solia descansar
Adaurian mas salinyes,
les que solia passar.

8. Adaurian mes escalinyes

les que solia deixar.

— Que 's deigi Donya Isabelo,
que 's deigi d'ensahonar.

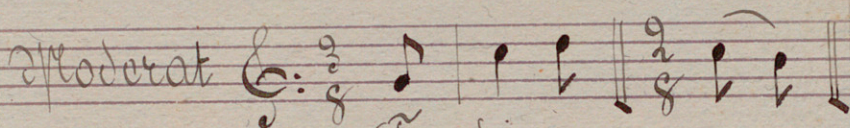
9. Que les hores se'ns acursen
y esta nit et vuy vindrà. —

— Fills meus, si fossen mes grans
me vindrian a ajudar.

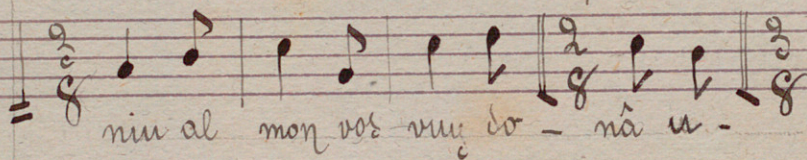
10. L'un te aprop de los cinch anys,
l'altre per los quatre va,
l'altre n'es un nen que m'ama
qu'apenas sap caminã. —
11. — En aquí ja'n tens un frare,
si t'en vols comferã:
en aquí també hi ha el sabre,
per tu cabera quitar. —
12. Ja li'n dona cops de sabre,
y el cap li va ben llevar:
yal sortírne de la porta
el bon rey en va encontrã.
13. — D'hont ne ve lo don Rodrigo?
tant acalorat n'esta? —
14. De jugar joch de pilota,
jo no se qui'l guanyará;
de perdre ja'mi' no espero,
de guanyar no'm penso pas. —
Al pujant de l'escalinya,
els seus fills ne sent plorar.

15. — ¿De que ploren mos fillets,
que teniu ab tant plorã? —
No li'n tornan cap resposta
no poden de tant plorar.
16. — No ploren no, ls meus fillets
vostre mare, quant vindrà,
alli' adintre la cambra,
alli' os aconsolará. —
17. Un criat se'n adatanta
ab un sabre ensangrentat.
— La mare dels vostres fills,
don Rodrigo muerta l'hà. —
18. — Si don Rodrigo l'ha muerta
prou se jò qui morirà. —
.....
19. La mort de donya Isabela,
 trenta tres morts va causã:
van matar les centinelles,
y a' la reyna aparedã.

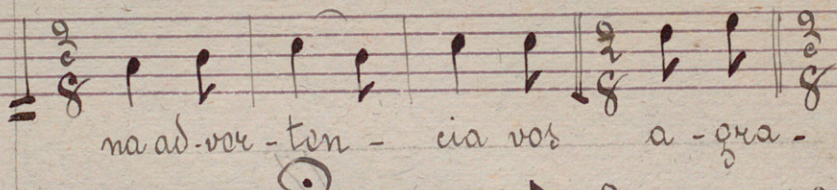
= Cami d'anà a la guerra

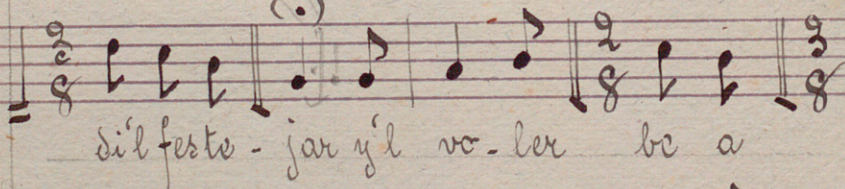
Ex - diu que ve -

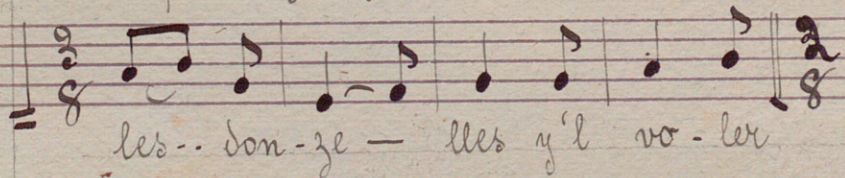
nin al mon vos vuy co - nà u -

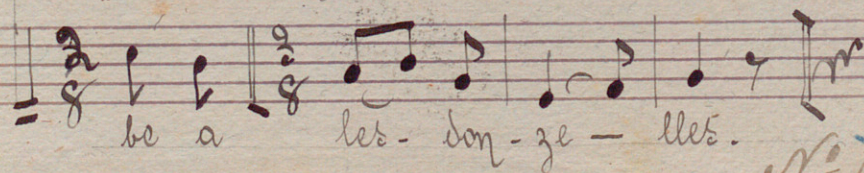
na ad - vor - ten - cia vos a - gra -

di'l feste - jar y'l vo - ler be a

les - don - ze - lles y'l vo - ler

be a les - don - ze - lles.

Cami d'anà a la guerra.

Fadrins que veuin al mon,
 vos vuy donà una advertencia;
 vos agradi l'festejà,
 y el voler be a les donzelles.
 El volerles be de cor,
 es mes ferm qu'unies cadenes;
 jo n'he festejada una,
 l'espai de catorse mesos.
 La fortuna ho ha volgut,
 me'n he hagut d'anà a la guerra.
 Passejantme pels carrers,
 a la finestra l'en veyà.
 Li dich ab el pensament;
 may t'hagues vista a la terra.
 Molts sospiris es passat
 feter altres prometençes!
 = Altres tantes t'en faré

si promets de ser la meua.
 Jo li dicb si'm vol donâ
 de ses mans una roseta

— Entreuvs dintre del hort
 f vos mateig la podreu pendre;
 de tres rosetes que m'hi hâ,
 trieuvs la mes vermella.

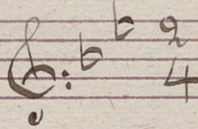
— De dos camins que n'hi hâ
 ¿mon amor quin vols que priuig?
 ¿si pendré 'l de festejar
 o' 'l d'â anar a n'â la guerra?

— Vos pendreu el quin voldreu,
 el jove jo no os governo.—
 Ja que m'ho dieu aigis
 jo pendré 'l d'anâ a' la guerra.

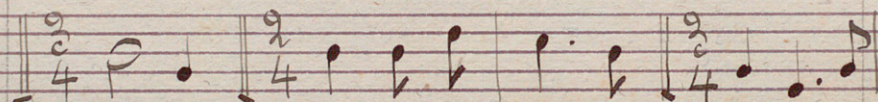
Encare que sigui jove,
 n'he seguida molta terra:
 s'ho extet en una ciutat
 que Mascopia s'anomena

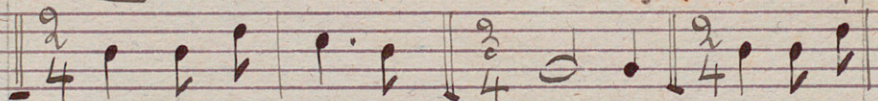
les parèts en son de sucre
 les portes son de campella
 les herbetes son confits
 els carrers plens de moneda
 ab mitj d'aquella ciutat
 passà un riu d'aigua molt fresca.

= Els Segadors de Barcelona.

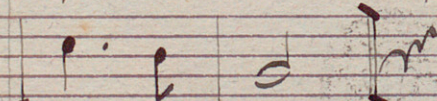
Poch a poch La lin-tat de

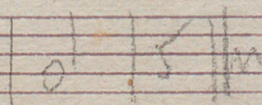
 Bar-ce-lo-na n'es cin-tat de gran in -

 tres Ser ai-xohia-nem no-sal-tres per

 guanyarne alguns di-ners, guar-deuna d'a

 quell mo-ti-u que tin-gueren

 els gar-vers.

Uls Segadors de Barcelona.

1. La ciutat de Barcelona

D'es ciutat de gran intreís (interés)
per això hi anem nosaltres
per guanyarne alguns diners.

Respost. } Guardemnos d'aquell motiu
 } Que tingueren els garvers.

2. Quant foren allí en la plassa Veicim venir un caballer

— i Si os volem llogar ~~garvers~~ ^{minyons}
si os volem llogar garvers.?

3. Si a plassa os donen tres rals jo quatre os en donaré.—

¿Que ditpa será la nostra
regar per ~~ser~~ caballer!

4. —Anem a sopar minyons anem a sopar garvers.

Nº 14

que hi hagi perdin per home
 per postres algun mes. —

5. Lo un se mirava a l'altre
 — Xo no s' ~~pas~~ sopsa de garvers —
 respon el criat de taula
 ni tampoch de caballers.

6. Quant son fora de la taula
 ja n' arriba l'caballer
 — Minyons deume tots el nom
 que s' cosa que a mi'm convé —
 7. Fots li donarem el nom
 menos un que ho entengué
 que ab un salt fou a l'escala,
 y ab un altre, allí al carrer.

8. Ab un altre allí a la plassa
 tot cridant — ¡Viva garvers! —
 Pubill si no sours les comes
 ton germa no il vauràs mes

9. En Pubill se n'hi anava

pareigia Lucifer;
 y al cap d'avall de l'escala,
 va matà 'l cà perdiquer.

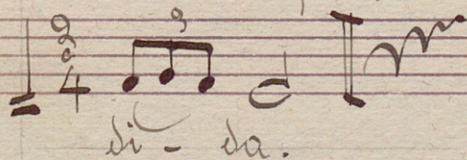
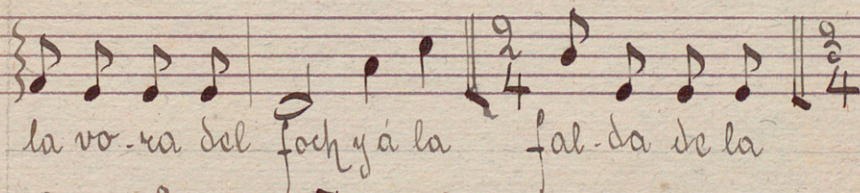
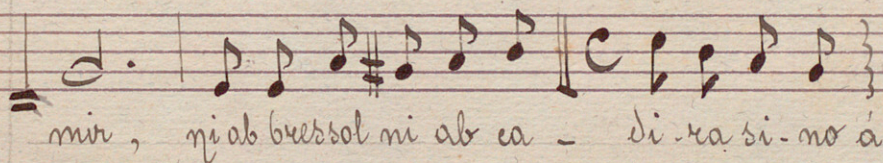
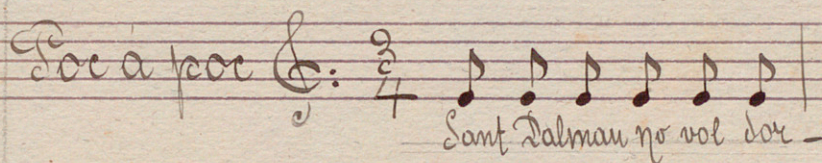
10. Ell cap de munt de l'escala,
 ja n'encontra 'l caballer.

11. — Ay mira Pubill no'm matis,
 Que 'ls garvers te 'ls tornare.—

12. No te'n sento grat ni gracies,
 que 'ls garvers ja me 'ls pendre'.

La segona estrofa comença al segon vers.

= La Vida. = (variant.)

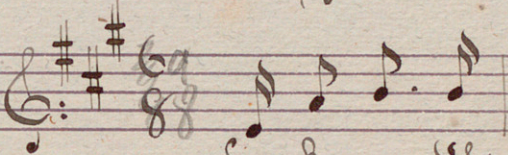
No 15 14

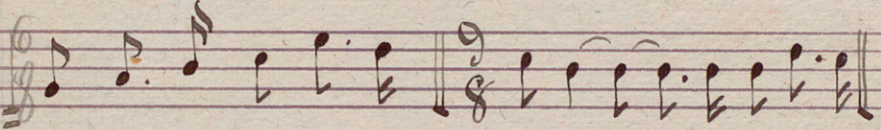
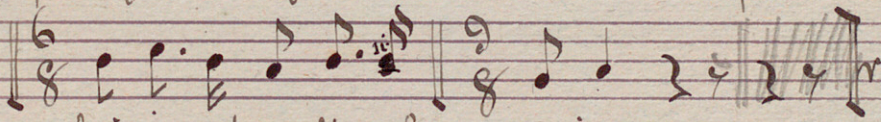
La Dida.

La lletra igual a la
publicada, sols donem la
consó per serne una vari-
ant.

= La mort del rey. =

Cristament. La Rey-na d'és.

 pa-nya n'es reyna molt ri-ca ... ha parit un

 hi-ju ab molta a-le- gria.

No. 15

La mort del Rey.

[parit] La Regna d' Espanya - n' es regna molt rica
ha tingut un hijo - ab molta alegria.

Seu marit hi entra - pera despedissen.

- Ay la meua esposa - serás mal servida.

- Mal servida no - m' entres que tu hi sigas.

- Jo m' en tinc d' anar - a la moreria,

m' hi tindré d' estar - set anys y un dia.

Sortintne del quarto - ja cam desseguida.

- Ay mare la mare - ¿qu' es aquest ruido-

- Seran les criades - que salten y riuem -

- ¿I donchs les campanes - tant que tocarian? -

- S' ha mort un infant - de las Guillerias -

- Ay per un infant - tant no tocarian!

Ay mare la mare - qu' es esta musica?

- La tropa del rey - qu' ara se'n va a missa.

- Ay mare la mare - quin dia iré a missa?

- Pota dona pobre - triga quinze dies -

y les menestres - un mes y un dia,

i tu com a dama - els quaranta dies.-

Ay mare la mare - quin ventut duria? -

— El de seda negre - o l' de llana fina.

— El de seda negre - fa mes senyoria -

Sortintne a la porta - la gent ja li diuen;
Bonica es la dona - s'es quedada viuda.

— Ay mare la mare - doixets la gent que'm diuen!

— Serán la canalla - no saben que s' diuen -

Entran a l' follaia - els ángels li diuen

— Ara ve la dama - ara ve la viuda

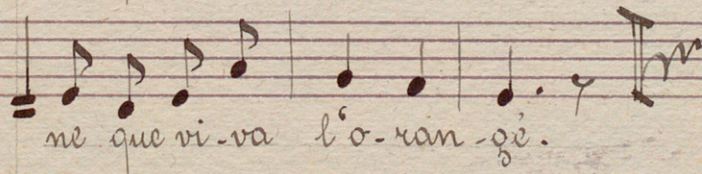
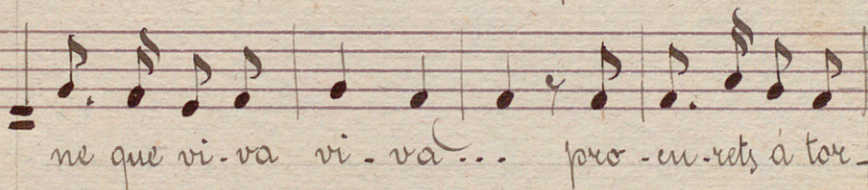
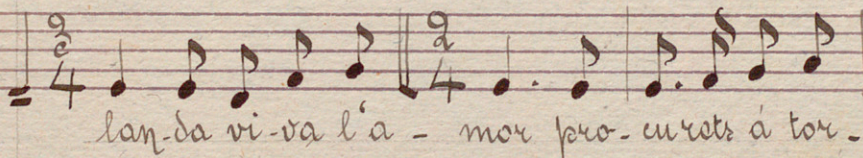
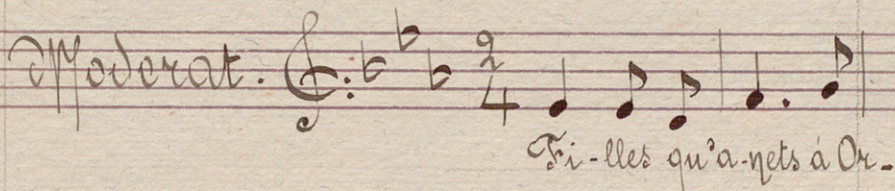
— Ay mare la mare! - els ángels també ho diuen

— Si els ángels ho diuen - be saben que diuen.

Sia de sant Aris - vares quedar viuda.

— Ay mare la mare - aquí tenia l' fill
Doncune tres tons - y deuilo a' dida,
que m'en vaig al cel - ab el meu marido.

= La vila d' Orlanda =

No 11 16

La vila d'Orlanda.

Filles qu' anets⁽¹⁾ a' Orlanda
 que vive l' amor.
 procurets a' torné
 que vive, vive,
 procurets a' torné
 que vive l' orangô⁽²⁾

Ma filla hi es anada,
 set anys hi ha demoré;
 al cap de la setena,
 la filla ja torne.

— Me'n diriau l' hostesse
 que hi haurá per sopé?

— No hi mancarán pas quatelles,
 ni capons enllardé.
 Acabant de dar gracies
 l' hostesse suspiré.

— i Que respireu l'hostesse? —

— Be tinch de suspiré,
tinch una filla à Fransa,
voste li ressemblé. —

— i Que m' dariau l'hostesse,
si jo os l'ensemparé? —
Cent escuts de ma potpa,
si ponceletta n' es. —

— Ponceletta so' mareta,
com la rosa del roser.
No os fiau de les filles,
de mare abandoné.

Si m' en dieu res mare,
jo m' en entormaré:

qu' a' la vila d' Ollanda,
fa de bon demoré,
hi ha moltes bones filles
y bons garçons també.

— Quedat la nueva filla,
que may mes te 'n diré rē.

= La Roseta. =

Jogonex $\text{♩} \text{ } \frac{2}{4}$ Ma-ti - net me'n so lle -

vat, Ma-ti - net me'n so lle - vat la ven -

tu - ra Deu m'ha dat, Ay ay ho - se - ta - -

... Com hets em-ple-at el temps tant jo - ve -

ne - ta

Nº 18 14

La Roseta.

Matinet me n so llevat (bis)
la ventura Deu m'ha dat

[ets] Ay, ay Roseta
jeom has empleat el temps
tant joveueta?

Loch trovat l'enamorat,

Que devalla allí en un prat.

Un pomer que hi ha plantat,
es de pomes carregat:

vermelletes la meitat,

y groquetes l'altre part.

Rosinyol que hi ha cantat
ne tenia 'l bech d'aurat

les altes la meitat,

la cua, de cap a cap.

Cassador que hi ha passat

l'escopeta li hi ha apuntat

Nº 18

— Cassador no 'm tiris pas.—

La Roseta l'hi ha cridat

— Lo del Rey l' enamorat,

De la Reyna mes que cap—

* Mes que jo no ho sereu pas.

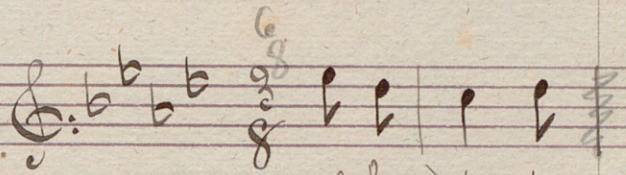
La Roseta ha contestat

— vol que menji ab el seu plat

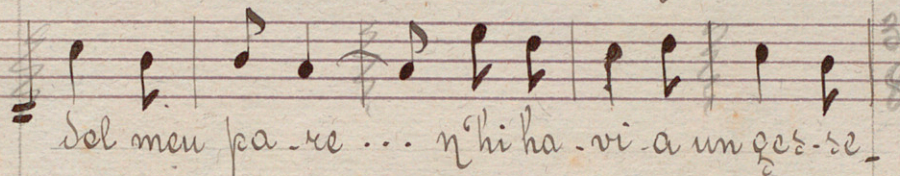
vol que dormi al seu costat.

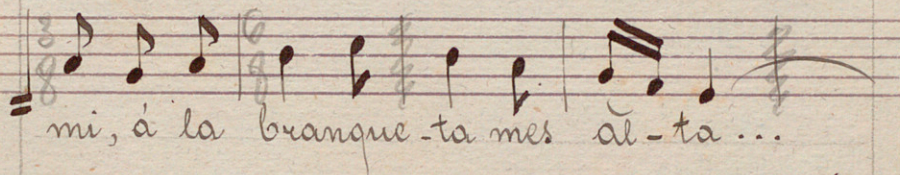
==

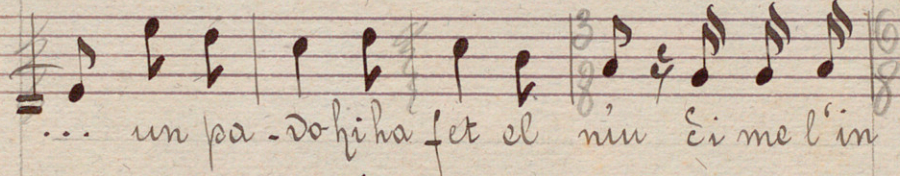
= El Taro. =

Moderat

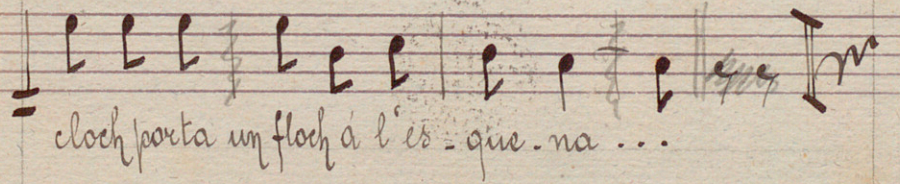
al hor-te-ta

 Del meu pa-re ... n'hi ha-vi-a un ges-se-

 mi, a la branque-ta mes al-ta ...

 ... un pa-do hi ha fet el nu Ei me l'in

 cloch porta un floch si me l'in-cle-na ... si me l'in-

 cloch porta un floch a l'es-que-na ...

Nº 79 18

El Pavo.

A l'horteta del meu pare,
n'hi havia un gersemi.

A la branqueta mes alta
un pavo hi ha fet el nin

Si-me-li-n-cloch

~~porta~~ porta un floch

si me li'n clena

si me li'n cloch

porta un floch

a l'esquena.

A la boca porta l'aigua,
per donã veurẽ ls seus fillis.

de les gotes que li'n queyan,
si'n tanavan tres molins.

L'un de sucre y de campella,

l'altre dels fidus mes fins;

l'altre d'amor de donxella,

fa penã y mori ls padrius.

Nº 19

= La cansó del gat. =

Allegret $\text{G: } \frac{2}{4}$ Can-so no-va s'ha die -

= tat cansó no-va s'ha die - tat que n'es

= tre-ta d'un gros gat que be l'hi es - ta en el gat la

= se-lla que n'es tre-ta d'un gros gat que be l'hi es -

= ta la se-lla al gat.

No 20 19

La cansó' del gat.

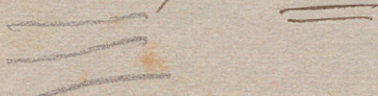
Cansó' nova s'ha dictat, (bis)
 que n' es treta d'un gros gat:
 que be li està ~~los~~ ~~els~~ gat la fella;
 que n' es treta d'un gros gat.
 que be li està la fella al gat.

N'era dins d'un camp de blat,
 segadors l'han agafat.
 Ab la brida l'han ligat,
 y una fella li han posat.

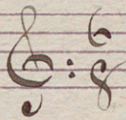
Al mar se l'han enmenat,
 y a l'aygua l'han enfonsat:
 pescadors l'han agafat,
 com a peix l'han presentat.

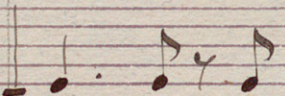
La reyna se l'ha menjat,
 y al ventre li ha mialat.

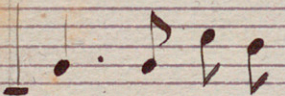
- Criada ; que m' has donat ? -
- Un peisset de dintre 'l mar -
- Criada ; tout l' has comprat ? -
- A la plana del mercat. -
- Prou s' hauran equivocat. -
- Com a peïç me l' han donat.

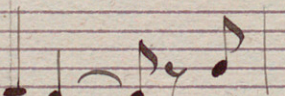

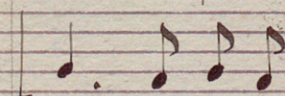
= La filla del Rey. =

Deu a poquet. al por-tal non de

 Gran-sa n'hi ha forsa pre-so... q'hi

 ha trenta tres pre-sos La vi-da mi-a la vida a.

 mor... q'hi ha trenta tres pre-sos can-

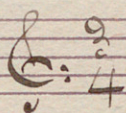
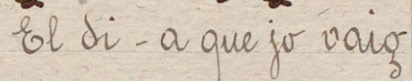
 tant u-na can-so...

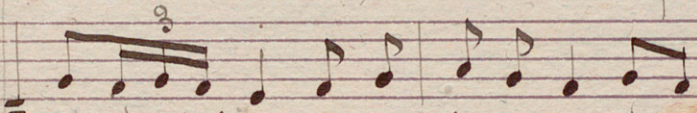
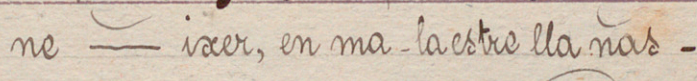
No 2/20

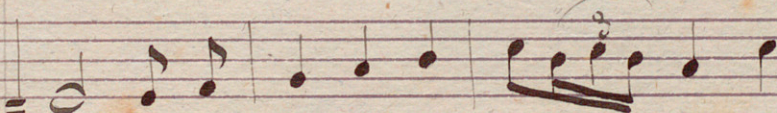
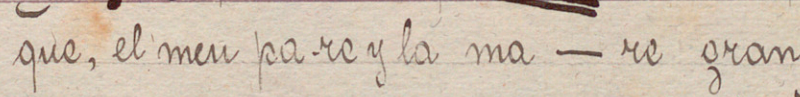
La filla del Rey.

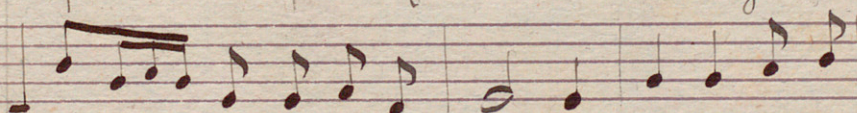
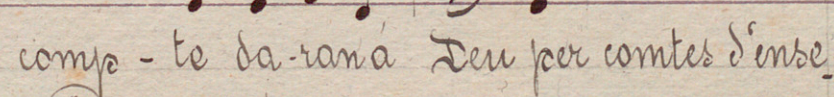
La lletra es igual a' las publicadas
per en Palay Briz, y Mila' y Fontanols
y altres ab el nom de la Prisio de Lleyda.

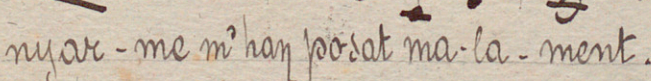
= El Penjat. =

Largament.

El Penjat.

1. El dia que jo vaig naixer,
en mala estrella nasqué:
2. el meu pare y la mare
gran compte daran a' Deu;
3. per comptes d'ensenyarme,
m'han portat malament. [posat]
4. El primer robo que fegam,
va ser un capdell de fil:
5. que ja la mare'm deya
que ho torni aipó'l meu fill.
6. La mort de Vilafanua
la mort qu'alli' jo feu,
7. justícia a' Deu reclama
justícia davant de Deu.
8. Pro lo que ~~me~~ me fessa,
es un pecat sentit;
9. que vaig matar tres dones,

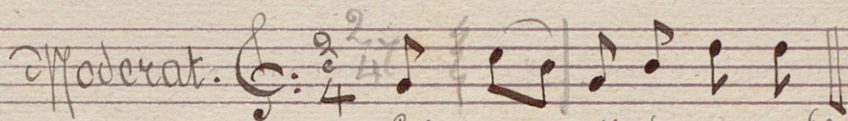
totes en una nit.

10. Un dia avant a missa,
jo en gran culpa mortal:
 11. la justícia'm va pendre,
lo dia de Nadal.
 12. A Barcelona ens portan
a dintre d'un corral.
 13. allà hont paga 'l delict
aquell qu' es criminal
 14. un dia ens en tregueren
ens portan a penjar.
 15. ¡La trista de la mare,
quant ella ho sabrà!
-

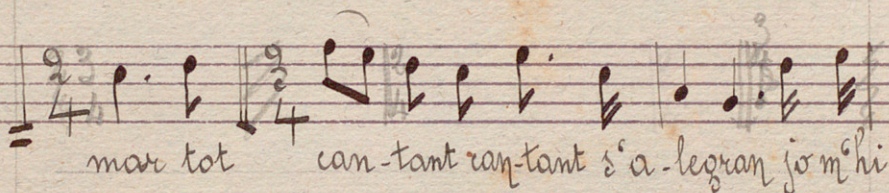
La segona estrofa comença en el tercer vers.

Amoroses

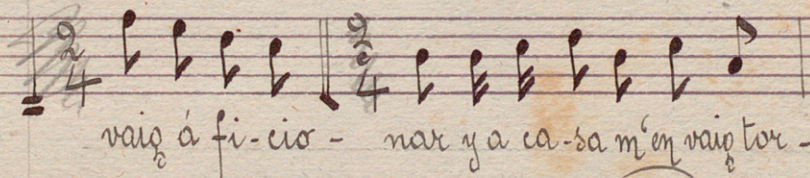
= A la porta del fossar. =

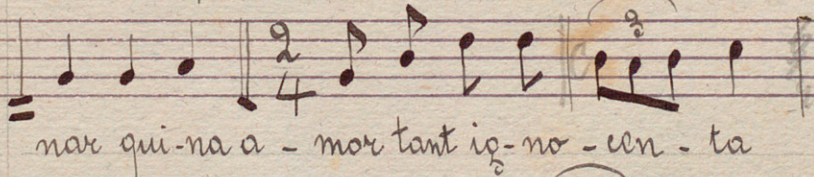
Els au-cells de vo-ra'l

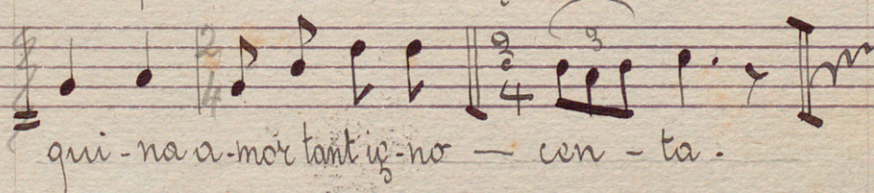
mar tot can-tant can-tant s'a-legran jo m'hi

vaig á fi-cio - nar y a ca-sa m'en vaig tor -

nar qui-na a - mor tant ig-no - cen - ta

qui-na a-mor tant ig-no - cen - ta.

A la porta del fossar.

Els aucells de vora 'l mar,
tot cantant, cantant s'allegren.

Jo m'hi vaig aficionar,
y a' casa m'en vaig tornar,
¡quina amor tant ignocenta!

La mare me 'n diu; fill meu,
l'amor sempre te esperansa —
— D'esperansa no 'n tincis jo,
que d'amor jo no 'n tincis no,
que jo d'ella res no alcanço. —

Un dia la vaig trovar,
tot anant a' les ballades;
seguen tots dos en un banch;
— Noya — no t'acortis tant,
no passis el temps en vaga. —

Un diuenge 'l Lemati,
ella m'escriví una carta

la llegeixo desseguit.....

Ja m'en tiro sobre 'l llit:

d'aquesta jo no m'en alço

Del meu mal no'm curaran

meix ni apotecaris

ni graviaris tampoch

— Mare jo'm sento la mort

jo'm moro pr'una minyona.

L'ofici que a'mi'm diran,

set atgas hi cremaran,

altres set en resaran,

que la veritat diran;

jo so mort pr'una minyona.

A la porta del fossar,

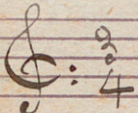
hi faig punta una pastora,

ab'un lletrero a cada ma

que la veritat dirà;

jo so mort pr'una minyona.

= L' Agneta. =

calmós a la vi-la de

Berga ay visca l'a - mor ... a

la cin-tat de Berga ay visca l'a -

mor... u - na ni-na n'hi ha visca l'a -

mor visca la ro - ra u - na nina n'hi

ha visca l'ag - ne tat de caste - lla.

L' Agneta.

A la vila de Berga } bis.
 ¡ ay visca l' amor!
 una nina n' hi ha
 ¡ visca l' amor, visca la rosa!
 una nina n' hi ha:
 visca l' Agneta de Castellá.

De nom se 'n diu Agneta,
 filla de Castellá.
 — c'he tocan les campanes,
 a' missa n' hem d' anar;
 mare, aneuem a' missa
 jo faré l' esmorsà —
 Lluant va tornar de missa,
 l' Agneta no hi tornà:
 demana a' les veïnes,
 si l' han vista passar.

- Per qui n' avall passava
ab els soldats se'n va.

Son pare encalla l' motxo,
y a Barcelona va.

entrant a Barcelona

encontra un capitá.

- Capitá lo bon home

jo li vuy preguntá

que roch perdut l' Agneta

si'l batalló será. -

fa'n venta un cop de corneta,
soldats a' afilerar.

Al cap de la fileta,

l' Agneta se'hi posá.

tota vestida d' home,

y aprop del capitá.

- Agneta bona Agneta

tost pare't ve a buscá. -

- Diquen a' n' el meu pare,

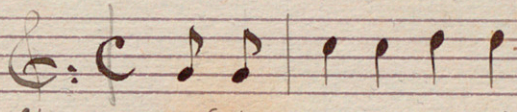
que no hi vuy pas amar,
que vuy per mort y vida
al prop del capitá
si 'l capitá s' maria
corona m deixará

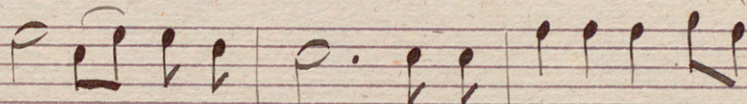
- Les forques son penjades
tu les has d'estrenar

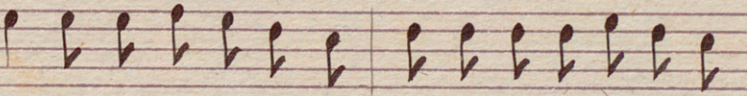
La polbra de ta mare
no fa sino plorar.

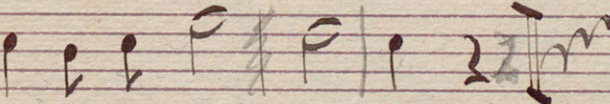
==

= El bon Cassador. =

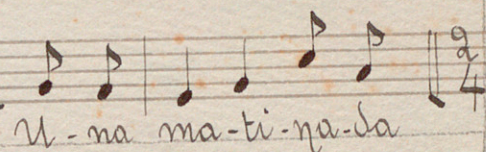
Moderat. *Contra - vi cas - sa nin -*

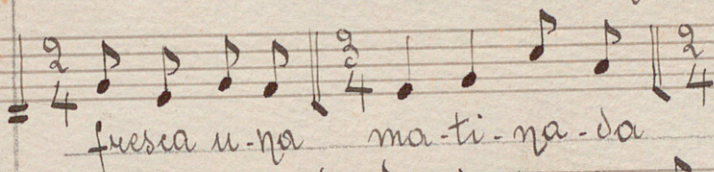
= *gu na Fre - de - rich pe - ra poquerhi ti -*

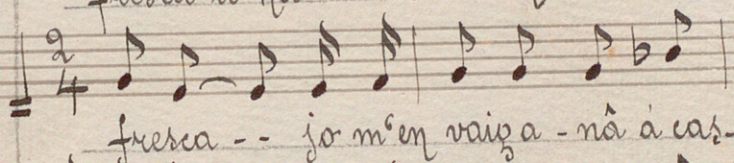
= *rar si nos u - na pas - to - rel - la q^{ta} guardava vesti -*

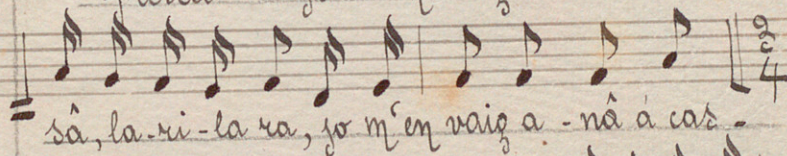
= *a' Fre - de - rich li - lá.*

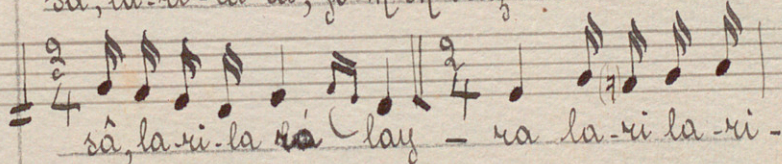
= El bon Cassador = (Variants.)

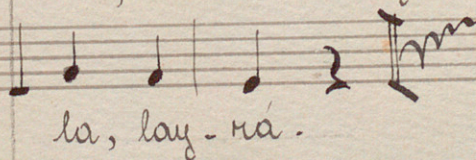
Allegro. $\text{G: } \frac{2}{4}$
u - na ma - ti - na - da

$\frac{2}{4}$
fresca u - na ma - ti - na - da

$\frac{2}{4}$
fresca - - jo m'en vaig a - nà a cas -

$\frac{2}{4}$
sà, la - ri - la ra, jo m'en vaig a - nà a cas -

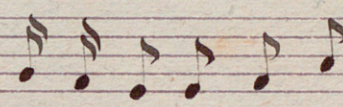
$\frac{2}{4}$
sà, la - ri - la ra la - ri - la ri -

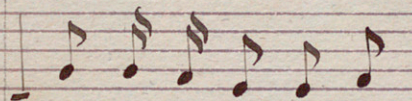
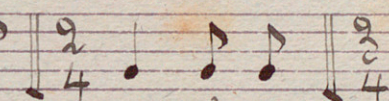
$\frac{2}{4}$
la, la - ri - ra.

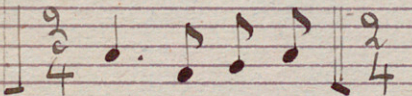
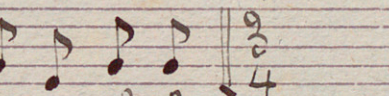
76
El bon Cassador.

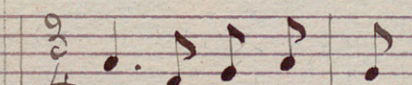
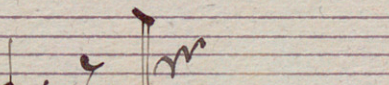
Letra igual á la publicada.

= L' Enamorat. =

Marcial. $\frac{2}{4}$ |
 Mare de Deu del Co-

 $\frac{2}{4}$ $\frac{2}{4}$
 ral Mare de Deu del Co - ral; q^e hi feu

$\frac{2}{4}$ $\frac{2}{4}$ $\frac{2}{4}$
 vos aqui tant al-ta q^e hi feu

$\frac{2}{4}$
 vos i a-qui tant al-ta ?

L' Enamorat.

1. ¿Marí de Déu del Eral
que hi feu vos aquí tant alta?
— A n'á mi m'hi han pufat
per veurer Copa y Granada.
2. Les Espugas son metjers
y á Montblanch apotecaris
tres mesos m'hi som estat
sens veurer persona nada.
3. Sinos un rossinyolet,
que á les matinades canta,
El rossinyolet es mort,
tres mesos ha que no canta;
L'amorament m'ha tornat
no hi ha remey si no anar-men.
fo m'en vaig á Perpinyá
á veure un apotecari
Allí m'en darán parops

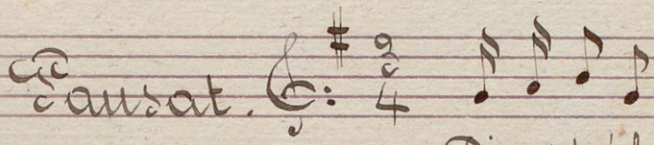
medecines ordenades.

Ningú no 'm coneix el mal
ni metjes ni apotecaris.

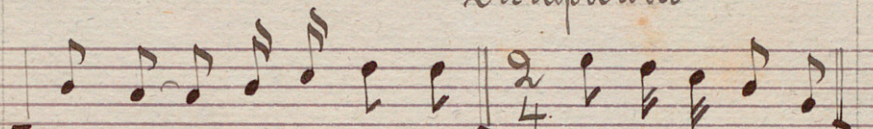
si no una nina que hi ha
aquella es meu enamorada.

La present, ab lo que 's ven, es, una barreja de
la de "Les Montanyes del Canigó" publicada per l'
Avenç y de la "Verge del Cortal" d'en Palay Briz.
(Pagina 9. tomo V.)

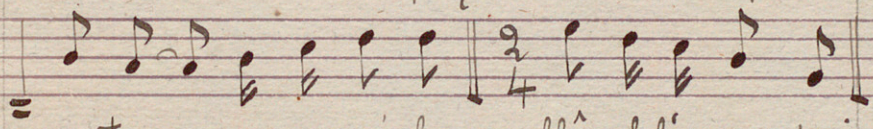
" L' amor primera. "

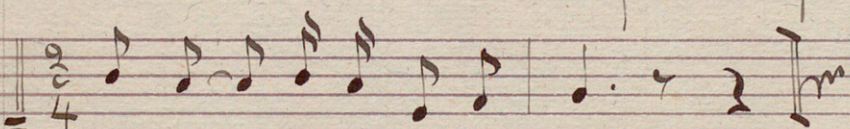
Andant.

Dissapte a la

tar-de - vaig a pas-sei ja, a veure la Ma-

rie-ta ... si l'en puch tro-var, A-nem Ma-ri-

e-ta - a-nem a ba - llâ q' l'a-mor pri-

me-ra ... no's pot o-bli - da.

No 24

L'amor primera.

Dissapte la tarde
vaig a passejar
a veure la Marieta
si l'en puch trovar

Respost. { Anem Marieta
 anem a ballar,
 que l'amor primera
 no's pot oblidar.

Marieta mica (7)
vinch a convidar,
que per carnestoltes,
beni d'auñ a ballar.

—
Un dia passava
jo pel seu carrer
l'en veig assentada
de mans al taler
—

Que in brodava puntes
per un botiquier.
les puntes son fines,
ella també ho e'

Adieu Marieta
adieu lo meu be,
amorita meva,
¡ay! quant te veuré.

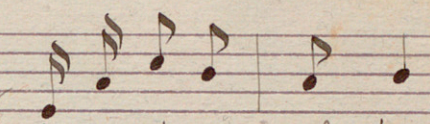
Quant farem ballades
alli 'l teu carrer
La primera dansa
ab tu ballaré

La segona dansa
ab tu tornaré,
la tercera dansa
ab tu no podré.

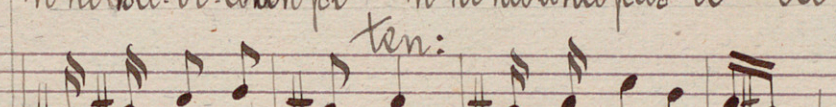
Que la gent dirian
admirast e ;
fer marmura'l poble
aigo' no'm comvé.

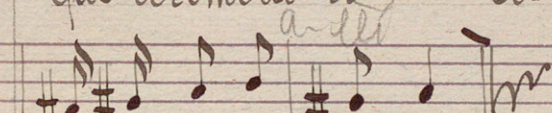
==

= La mort del Xadri. =

Larguet. Les montanyes al - tes

 n'hi ha vi - arum pi n'hi ha una pas - to - ra

ten: que resombra ti - A - di - os Ma - ri - a

a del flor de lleixes - mi ...

La mort del fadri.

Les montanyes altes
 N'hi havia un pi
 N'hi ha una pastora
 Que resombra allí

Respost. } Adios Maria
 { Flor de lleiximi (gerani).

Les arrels d'un arbre,
 Li fan de cuní.

La passat un jove
 per aquell caní.

Li dona tres besos
 que se no senti.

Arribant als quatre
 ella s'acipendi

-i que busquen bon jove
 que busquen per-quí?-

- Jo anava á Sant Jaume
 He errat el camí. -

- ¡No 'm diriau jove
 que s' diu per - qui? -

- Per montanyes altes
 s'ha mort un fadrí. -

~~ff~~ - ¡No 'm diriau jove
 Com me va vestit?

- Camisa d' Orlanda
 Mitja de setí.

Les calses de panyo,
 Xaquet de setí,
 I una botonada
 coberta d' orfí. -

- ¡Frista de mi trista
 sera l' men marit!

¡M' en diriau jove
 Quant hi ha' fins allí? -

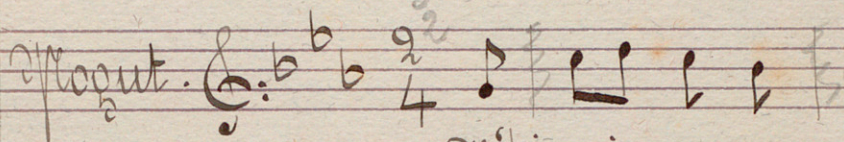
- Cent lleguas hi contan

y de mal canú -
 - Jo m'en vaig a veurel
 no m'fa res morir -
 - No hi aneu pastora,
 ja l'heu aquí -
 - Búllas com aquesta
 Ni una mes, Magi'.
 ==

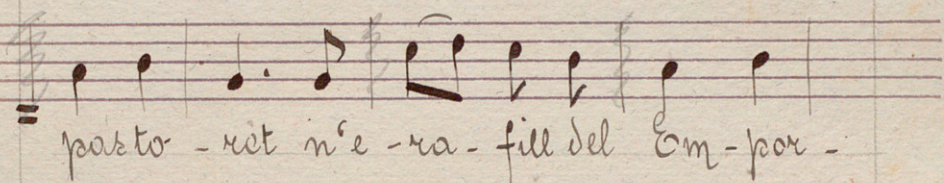
Nota.

Publicada per en Salay Briz (nº 67 tomo V.) y
 per en Milà y Fontanals (nº 203) página-154 ab el ma-
 teix assumpto pro diferents de metro y tonada.

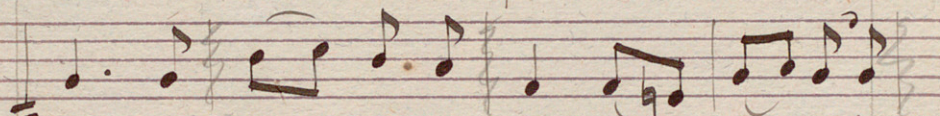
= El pastor del Empordà =

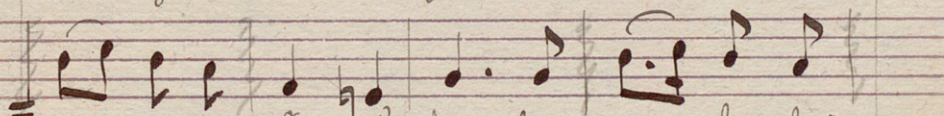
Q'hi a-vi - a un

pastor - ret n'e - ra - fill del Em - por -

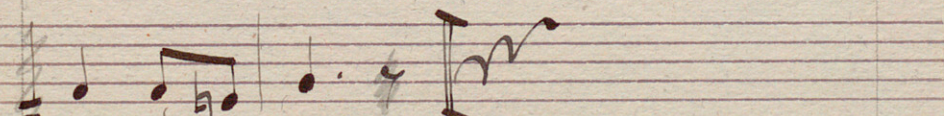
da guar - da va un re - mat d'o - ve - lles de

se - ras tam - be n'hi ha lai - rom, lai lai -

rom, lai - ra la - ra la, la - ra la, la - ra la, lai -

ra, lai - ra.

Nº 29

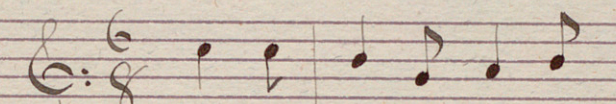
U Pastor del Empordà.

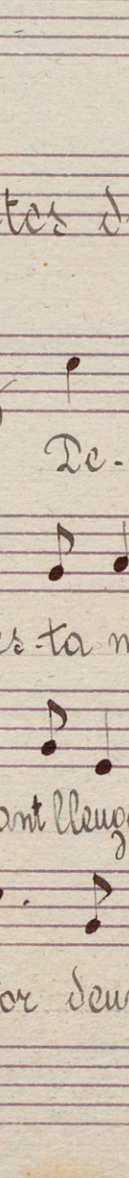
1. N'hi havia un pastoret,
n'era fill del Empordà:
guardava un remat d'obells,
de reves també n'hi ha. *l'airon, etc*
2. De massa bon temps que's dona,
s'ha posat a festejar,
festejava una mineta,
no se n' l'alcansarà.
3. Ulla n'és filla de Lleyda
casa uns seus parets s'està.
Una dia tornant de Lleyda,
a la pleta⁽¹⁾ va passà.
4. Es fica a dins la cabanya,
diu que's vol escalfar.
Se'n gafen mano per mano
Per un caminet en-llà.
5. Ulla n' té tres centes lliures

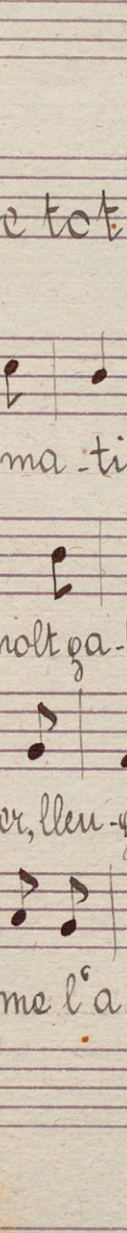
⁽¹⁾ Pleta. Un remat d'obells quant les tancan a la serena.

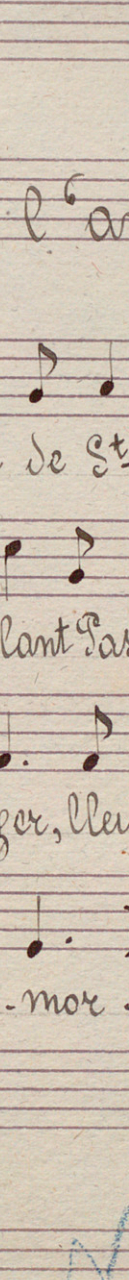
no sap qui les hi darà
si les hi darà 'l seu pare,
se mare o 'l seu germà.
==

= Les Gosetes de tot l'any. =

Marcial
De-ma-ti de St. Jo-

=
an com es fes-ta molt ga-lant Pastor, pas-

=
tor, pastorei-xant lleuger, lleu-ger, lleuge-rei.

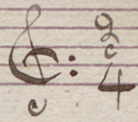
=
gant, pastor, pas-tor deume l'a-mor.

Les rosetes de tot l'any.

Demàti de sant Joan,
 Com es festa molt galan,
 Pastor, pastor,
 pastorejant
 llenguer, llenguer,
 llenguerijant.
 pastor, pastor,
 donme l'amor.

Jo hi aní tot pasejant,
 De rosetes culli un ram,
 Per portarlas al galan
 Quant la mare veurà tant,
 Una carta li escriuran
 Com rosetes de tot l'any
 Perque l'fassin vein enguany.

= El Perxellol = (papelló.)

Poc a poc. Si n'és pe-ti-

= te-ta puig que Deu ho vol n'és ai-xu-ri-

= do-ta com un par-pe-llol Si can-ti no

= can-ti can-ti pas per vos can-ti per l'amor

= mi-a qu'és pri-mer que vos.

El Perpellol. (papalló)

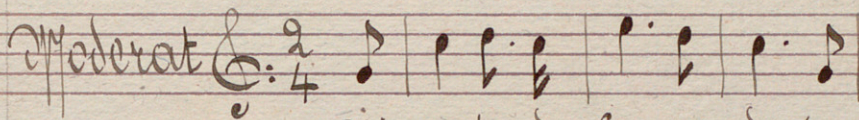
Si n' es petiteta
 puig que Deu ho vol
 n' es aipurideta
 com un perpellol

Si canti, no canti,
 canti pas per vos,
 canti per l' amor mia,
 qu' es primer que vos.

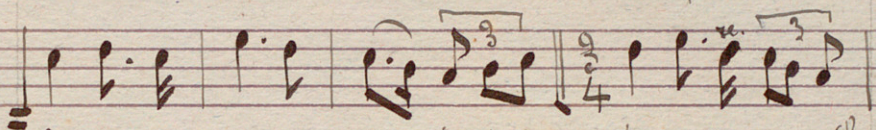
Aquestes montanyes
 que tant altes son
 me privan de veurer
 mos amors hont son

Aquestes montanyes,
 ja s' abaixarán:
 la meua amoreta,
 s' auirá acostant.

= L'Espigolaine. =

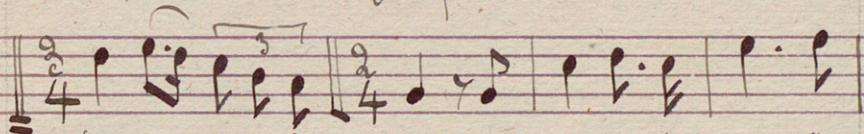
di-ne-tes de Cam-pro-don son

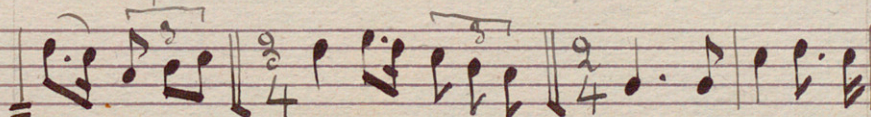
fresques y re-ga-la-des tres - o quatre que n'hi

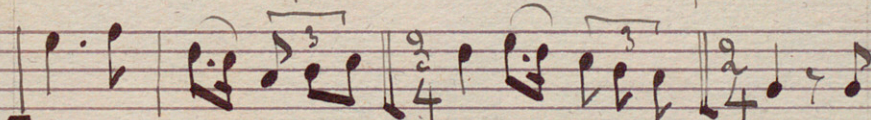
ha, les u-nes mes que les al-tres. A -

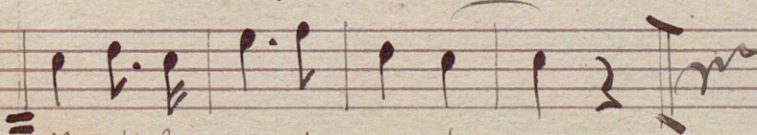
Seu pun-teta de sol es-trella del al-ba

cla-ra es - pi-ne-ta del meu cor que n'travessa

les en-tranyes, A - Seu cla-dellet ro-sat en

llit a la ma-ti-na-da...

No 32

L'Espigolaire.

Vinetes de Camprodou,
 son fresques y regalades;
 tres o quatre que n'hi ha,
 les unes mes que les altres

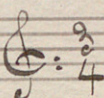
Respost.

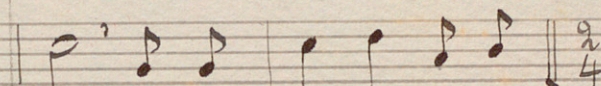
Aden punteta de sol,
 estrella del alba clara,
 espineta del meu cor,
 que'm treuessen les entranyes;
 aden clavellet rosat,
 cullit à la matinada.

N'ha baixat a' espigolar,
 a' n'el fondo de la plana.
 Sent a' l'hora d'emorrar,
 ne recullen les mesrades.
 La una diu que'n te nou,
 a l'altre les hi han robades.

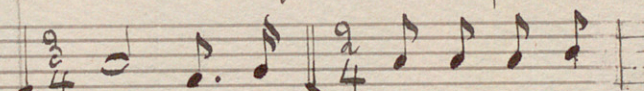
- A derrera un cabayó
 à plorar se n' es posada
 pensant que ningú no ho sent
 son galant se l' escoltava
- ¿Que ploren dolceta amor?
 de que n' esten emulhada? —
- Be 'm sembla que 'n tincn ralió
 me n' han priers les menades. —
- ¿Vo ploren dolceta amor
 que ja os ne seran tornades
 procurem guanyar diners
 també 'n farem de les garbes,
 si encare no n' hi ha prou
 cent duros ne guardo à casa. —
- Ay amich, si casats forem
 vos faria una abrassada. —
- Aipò no es pas res de mal
 ¿si me la douguessen ara?...
-

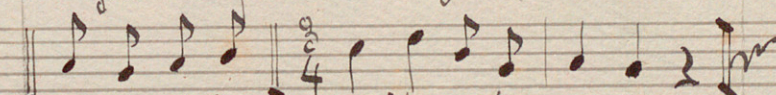
= El Tinent. =

Poch a poch Quant jo n'è-ra pe-ti-

 tet quant jo n'è-ra jo-ve y

 ten-dre vaig co-men-sà a feste -

 jàr a fes - te-jà una don -

 ze-lla a fes - te jà una don-ze-lla.

El tinent.

Quant jo n'era petitet,
quant jo n'era jove y tendre,
vaig comensar a festejar,
a festejar una donzella.

A l'edat dels catorz' anys,
vaig procar l'amor ab ella:

Quant me vaig tenir setz' anys,
ja m'hi vaig prometre ab ella.

A l'edat dels disuyst anys,
ja m'volia casar ab ella;

ses pares no ho van volquer,
perque n'era jove y tendre.

Jo m'en so determinat,
de fermeu soldat de guerra.

El primer any que ho vaig ser,
ja m'en varen fer ser gufe.

Despres vaig ser coronel
y despres tinent de guerra.

pero no per ser tinent,
el meu cor ne viu alegre.

Jo m'encello un cavall blanc,
m'en vaig dret a' casa seva.
al entrar en el portal,
n'encentro la mare d'ella.

Jo li dich: - Deu me la quart -
si'm vol dar la filla seva? -

Bon jove no pot ser no,
set anys ha que n'es promesa:
n'es promesa en un soldat,
que també es tinent de guerra -
Jo m'en baixo carreravall

y la veig a la finestra
Jo li dich: - Deu me la quart -
bon amor si'm deu llicencia
per poderos explicar
del meu cor les tristes penes:

Set anys fa que soch tinent,

y l' meu cor no s' accontenta. -

- Bon jove, ¿ volen venir
a l' hort a cullir floretes? -

- ¿ - Bon amor si que hi vindré,
que 'm daren una roseta. -

- Una, dos, tres si volen,
vos mateix les podreu pendrer.

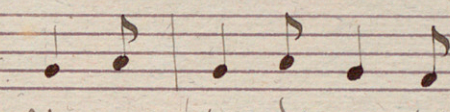
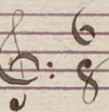
- De dos camins que aquí hi há
Bon amor, ¿ quin podré pendre?

¿ Si pendré l' que porta a' amar,
ó pendré l' que du a la guerra?

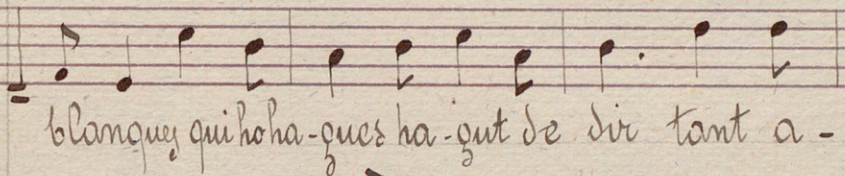
- Anes mon amor, anes
a buscarne la llicencia:
afanyense y caminen
que a' n'a' ni 'm treuren de pena.

= El roser de roses blanques.

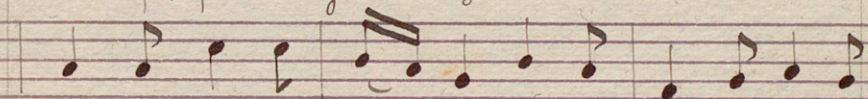
Moderat

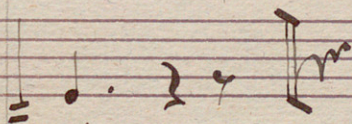
Un ro-der de ro-des

blanques qui ho ha-gues ha-gut de dir tant a-

= michy com e-ram an-tes y a-ra em ha-gut de re

пизн

El roser de roses blanques.

Un roser de roses blanques
 ¡ qui ho haques hagut de dir!
 tant amich com eren antes
 y ara hem hagut de renjir.

Hem renjit si hem renjit
 Francisqueta del cor meu.
 Hem renjit per poca cosa
 fes ton fet, jo faré 'l meu.

Si la mar se 'n tornés tinta
 les montanyes paper d'or,
 escriuria una carteta,
 a la prenda del meu cor.

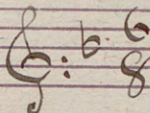
Si la mar se 'n tornés tinta
 les montanyes paper fí,

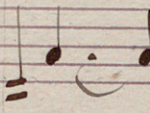
escriuria una carteta
a' l' amor que 'm fa patir.

Pardiueta novelleta
que a' la montanya canten
baixen a' la terra plana
que 'ls tristos aconsolen.

Suposem que la cansó present es farà servir
per cantar mes Corrandes, que un assumpto
determinat.

= El Soldat. =

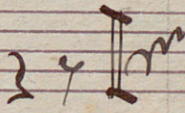
For a poquet. *Molt temps ha q' vaig pel*

 mon.. jo per se- gui- a les or- mes, may so

 co- ne- gut l'a- mor.. fins q' jo- l'ha n'he tro-

 va- da.. Valgiam el San- tis- sim Deu.. Ver- ge

 Santa del Ro- sa- ri.. se- re vos- tre ser- vi-

 dor.. porta- re l'es- ca- pu- la- ri.

El Soldat.

Molt temps ha que vaig pel mon,
jo perseguia les armes:

may so conegut l'amor,
fins que ja l'ha n' he trovada.

Respost.

Valgami el Santissim Deu,
Verge santa del rosari.
Seré 'l vostre servidor,
Portaré l' escapulari.

Ens posem a' enrahonar,
un rato ara que 'ns vaga:
m' entres 'tem enrahonant,
jo ja 'n veig vent una carta.

Carta del meu capità,

què n' havem. d' ana - en campanya:

y alli no conceiràs
que hi ha fills de tantes mares.

Sero té'n daré un senyal
 del caball que meno ara:
 jo duré 'l barret vermell,
 ab una ploma daurada.

El caball roig y castelat,
 Ab les quatre potes blanques.

La segona estrofa comença al ^{tercer} ~~segon~~ vers.

De costums.

= El Salt del Colom. =

Alegret $\frac{2}{4}$

La can-ço s'ha dic-

ta-da poch an-tes de l'any nou d'u-

na ni-na molt ma-ca ben vista de tot-

hom No pincha-no me nar-la per

que no l'hi se'l nom, la te-rra d'hont ha-

bi-ta vo-ra'l Salt del lo-lom.

ve 36

El Salt del Colom.

La cançó s'ha dictada,
 poch antes del any nou;
 d'una minyona maca, [rina molt]
 ben vista de tot hom;
 no puch anomenarla
 perquè no li se 'l nom,
 la terra hont habita,
 vora 'l Salt del Colom.

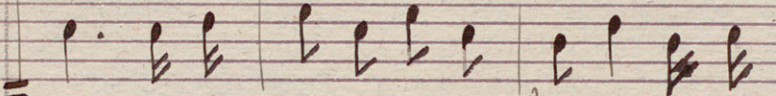
—
 Els traginers quant pujau
 allí pel camí-ral
 pel camí de Cardona
 quant van a buscar sal,
 si la senten que canta,
 no s'ausen d'escoltar;
 que n'apar la sirena,
 quant canta dintre 'l mar.

Jo casar-me voldria,
 y els meus no hi venen be;
 em volen treurer de casa,
 y no'm volen dar r  :
 D'un r  ch m'en don sis lliures,
 cinch sous y vuyt y nou;
 per pastar una vegada
 penso que'n tindrem prou.

Arc'n festija un un altre,
 que'n fa de cisteller;
 fa coves y paneres,
 que l'aigua no s'hi té.
 Ella pensa casarshi
 a  is m'ho varen dir,
 perque li'n duya canyes,
 y vimets per teipir.

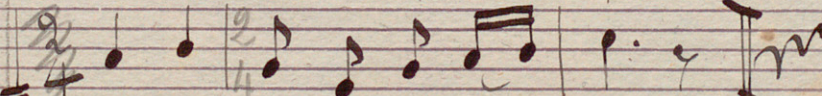
= L'Appluch del Pla d'Anyella. =

Moderat.
 monta - nyes q^e produ -

=
 hin moltes plantes, moltes herbes com son

=
 les del Ca- lle - ras la Gar-ganta i Pla d'A -

=
 nyes-lla gen-til flor, gen-til flor de

=
 pri-ma - ve - ra gen-til flor.

№ 37

L' Aplech del Pla d'Anyella.

Montanyes que produhin,
moltes plantes, moltes herbes.
com son les del Calleràs,
la Garganta y Pla d'Anyella.

gentil flor
gentil flor de primavera
gentil flor.

D' alla fora s' ven Falgàs,
que n' hi ha tant galan Reyna.
mes avall hi ha un gran pla,
si n' hi fan una gran festa.

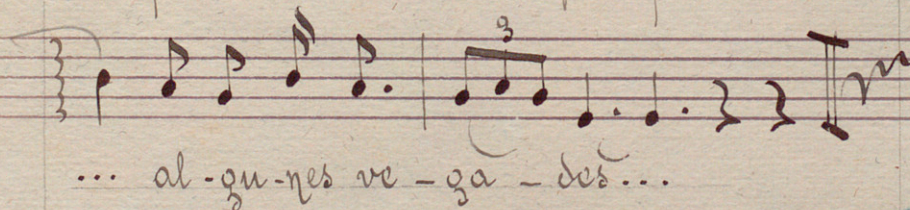
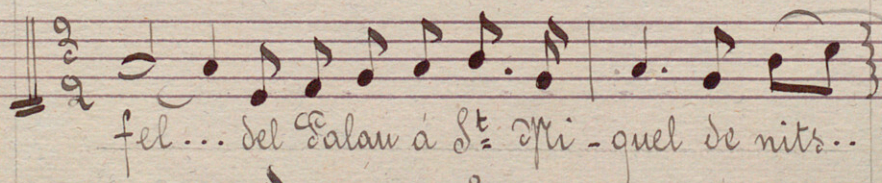
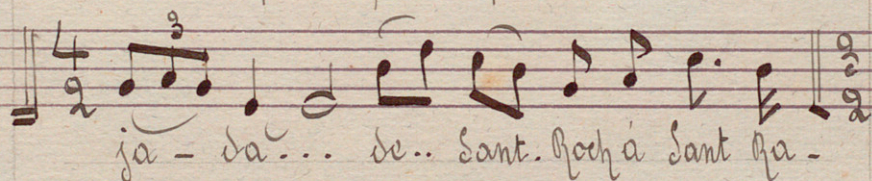
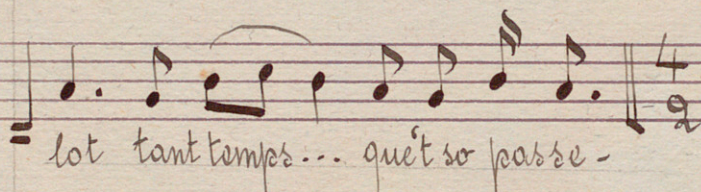
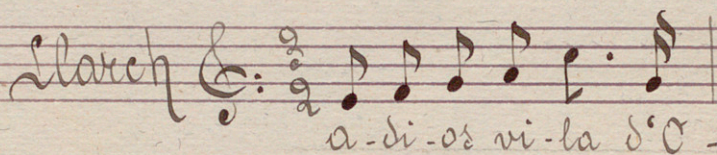
Hi acuden els padrius,
conversant ab les doncelles.

Hi acuden els pastors
deixant estar llurs ovelles.

Hi acuden els musichs

tocant un balls molt alegres:
els fadrins en van ballan,
al devant de la capella.

= La vila d' Olot. =

La vila d' Olot.

Adios vila d' Olot
molt temps que t' es passejada,
de sant Roc, a' sant Rafel;
del palau, a' sant Miquel
de nits algunes vegades.

Ay Adios pont d' un arch;
d' alli hont esta sentada,
aquella que tant plora,
llàgrimes va derrama,
Magdalena anomenada.

No 'm voldria descurdar,
de la Princesa del Carme;
dos arbres devant tenim,
que 'ls aucellots hi fan nin
y a la primavera y cantan.
Una reliquia tenim.

qu' es prenda molt estimada,
 al mitj de la vila està,
 qu' un toro la va trobar,
 del Jura s' anomenava.

Adios plana d' Olot,
 plana rica y regalada:
 si be ho ben experimentat,
 nou carters hi donen cap,
 y al mitj una font molt clara.

Glorios caputjins
 una religió molt santa,
 tant de dies com de nits.

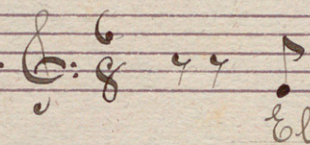
sempre estan persuadits,
 per cubrir les nostres faltes.

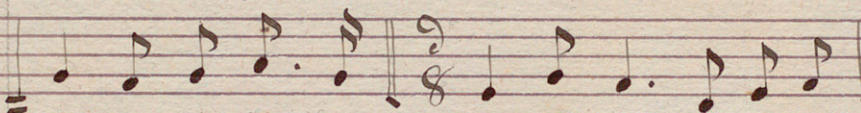
Glorios y gran sant Esteve
 sant Esteve patró y martri;
 allí hont molta gent van,
 y també tots els infants,
 a rever les aygues santes.

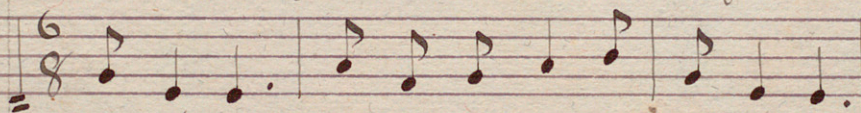
Adiós firal d' Olot
 firal de nostra alegria
 la Verge s'està al portal,
 al cap de munt, el firal,
 el Roser y la Bateria.

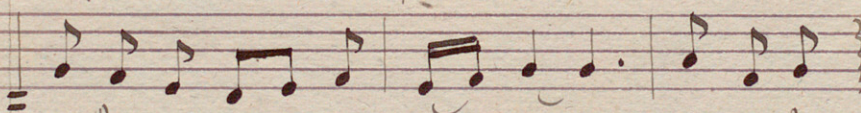
Un cellot del qui n'hem recullit la
 causó present La vila d'Olot, — ens ha con-
 tat que la va trouar un contraban-
 dista que l'acusavan d'un fet que
 n'era innocent y haventlo pres li
 digueren que si composava una causó
 inerrant tota la vila d'Olot, que l'
 disparian en llibertat: y aixís ho feu.

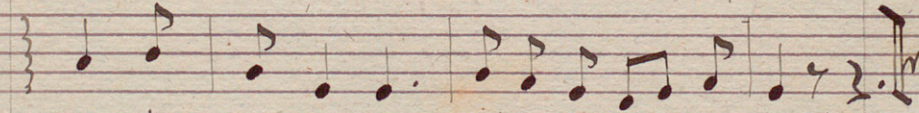
= El Sorteig. =

For a poquet. El

 Si-a de Sant Jo - an el sor teig surt en

 plas-sa ... els fa-dri-nets en mas-sa ...

 sen hi van sus-pi-rant el po-bre

 que tren ne-gre se'n va a casa plo-rant.

no 39

El Sorteig.

El dia de Sant Joan,
el sorteig surt en plassa.
Els fadrinets en massa,
se'n hi van suspirant:
el pobre que treu negre,
s'en va a casa plorant

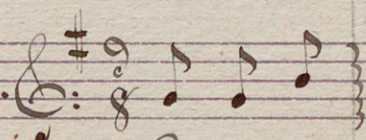
- Ay mare vos be ho sabeu,
que tincen d'anã a la guerra.
; Valgam Deu quina pena,
quin desconsol tant gran
- a-verseu d'anã a la guerra
servintne 'l rey set Tany's!

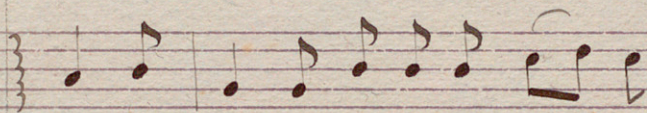
Jo m'en vuy despedir
del pare y de la mare,
dels germans y germanas,

y del amor també
que ditjós serà 'l dia,
que jo l' encontraré.

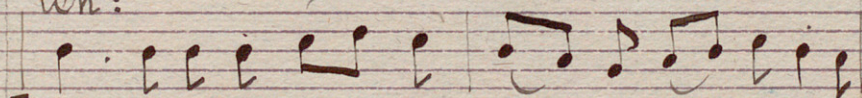
M' en poso a' envahonar,
en contra de la mare,
com també del meu pare,
que al mon m' en va posar.
M' hagués llevat la vida
tornant de batejar!

= El Reproci. =

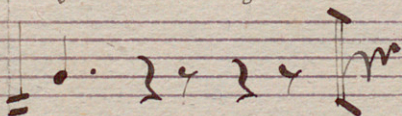
Amanyagament. *Princi - pi*

de set - mana m'emporo a fes - te -
ten:

jai d'una gen - til - mi - nyo - na'm vaig en amo -

rar.

El Repropi (1)

Principi de setmana
m'en poso a festejar,
d'una gentil ninysona
m'en vaig enamorar.

Al cap dels quinze dies,
les joyes li tu vaig dar,
i al cap dels altres quinze,
ja me les va tornar.

- Aquí t torno les joyes
jo ja t diré l perquè
m'han dit qu'ets repropí
que ab tu ningú ni vol é -

- Ay propi o no repropí
ninysona que m'faràs?
me'n ets dada paraula

no me la trancarás

—
De casarte ab un' altre
jo be t' en puch privar
sols para divertirte
llicencia no t' vuy dar —

— Paraula te'n he dada
paraula t' trencaré.
Antes em fare monja
que m tu no m casaré —

— Antes no t' fassis monja
mirat, pensathi be.
La vida de les monjes
quina vida pot sêr.

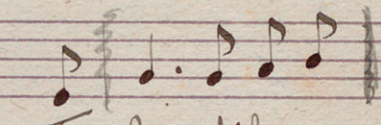
— F' haurás d'estar tancada,
no t' podras divertir,

si' no un pich am les altres
que t'hi farán morir.
—

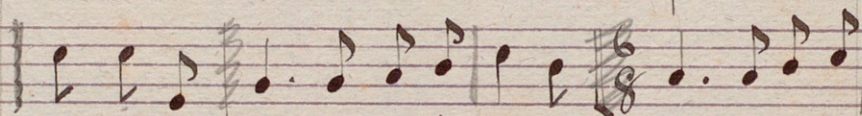
— Ara ja'm peneirigo,
de tot lo que t'he dit;
ara vinds a' compendre,
qu'has d'esse'l meu marit.
=

(1) Repropi vol dir fill illegítim)

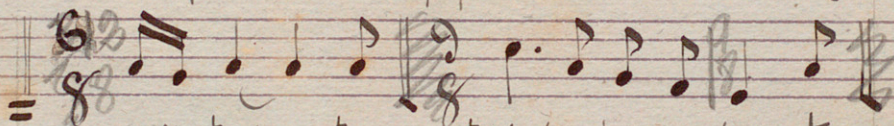
= Desengany. =

Soch a pooh.

Fi - len, fi len vos

mare prou te - nin q' fi - lar, si'n te - nin tray ni -

ne - tas - to - tes son per ca - sar, to -

tes, son per ca - sar.

Nº 44

Desengany.

1. — ¡Filen, filen vos mare,
prou teniu que filar;
si'n teniu tres ninetes
totes son per casar! (bis)
2. Respon la mes petita;
— galant m' en vuy buscar —
Respon la mes grandeta;
— voldria que fos demà —
3. Respon la mitjantera;
— galant no 'ns faltará. —
L' hieren en te un mal genit
(x) li fem nosa temps hia.
4. Al horte del meu pare
un taronger n' hi ha,
que 'n fa les trouges dolces,
que altre fruita no hi hia

5. També una clavellina,
molt regalada està,
demati la amoreta
l'en sol anà a regar.
6. I mentres l'en regava
el seu galan passà.
— Ben la quart l'hortalana
i volen llogar hortalà? —
7. — Jo d'hortalà no'n llogo
jo so pera llogar —
— M'en volen donar una rosa
si està al vostre manà?
8. — Preneu sen tres o quatre,
mentres cap n'hi haurà.
Aquella tant badada;
pel meu pare serà.
9. I aquella proucellita,
serà pel meu germà.
I a mentres les cullia,
Un gran sospir ne fa.

- 10 - ¿Que suspirau gran jove? -
 - Prou tinch que suspirà
 ¿l' amor de vos Roseta
 si me la volen dâ? -
- 11 - Demanenta en el meu pare,
 y també en el meu germà.
 si ells vos la sedueixen,
 per mi res no 's perdrà. -
- 12 - Sou pare se 's escolta,
 de dalt d' un oliva.
 - Ben poch a poch el jove,
 no paiseu mes enllà
13. L' amor de la Roseta
 promesa n' es temps ha
 (14.) ab un de la montanya
 que guarda bestia
 Si cas ell ha deixava
 ben vostra quedará.

La segona estrofa romanca al segon vers.

= La filla d' Organyà. =

Могут.

U. na cã só vuy cam.

tâ no hi ha molt q^e s'es dic -

ta-da d'u-na mi-nyo-na q^e hi ha q^e es pi-

lla de Or-ga - nyâ te la ca -

ra com um an-gel.

La filla d'Organyà.

Una canson vuy conta
no hi ha molt que s'es dictada
d'una minyona que hi ha
qu' es filla de' Organyà
te la cara com un angel.

En el seu pare ho vuy dir
també a la mare d'ella
que si me la volen donar
jo l'en fare' demanar
y a la fi'm casare ab ella.

Ab joveset preciós
la minyona n' es promesa
- Anensi a curatrouar
que si la poden girar
a la fe vos la prometo.-

Fres cabells rossos com l'or
 a la seva caballera.

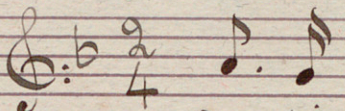
J'a' mi' mi'en té l'cor rovat
 y l'enteniment lligat
 Ab unes fortes cadenes.

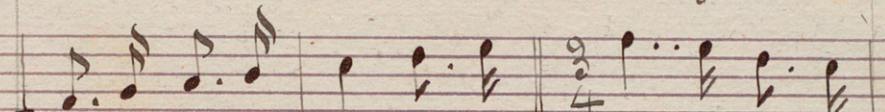
Estudiant me vuy fer,
 per l'amor d'una donzella;
 ferme frare o' capella',
 ab mi vindrà a' confessar:
 no li'n daré penitència

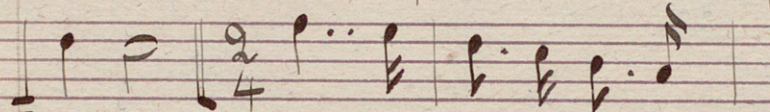
Setze canes d'escot nou,
 les hi tiro a' la falda.
 A mi' mi'en fa un gros regany,
 — El jove no'us cansen tant
 que no'm tenteta or ni plata. —

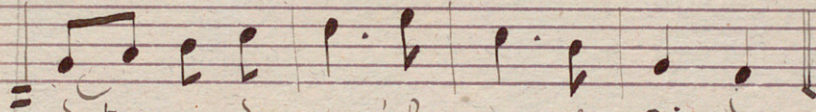
- Jo 'm passejo pels encants
comptantlin joyes y gales
gastantme 'ls diners en punt
per dardir pler als ulls
y ella de traidô 'm tractava .

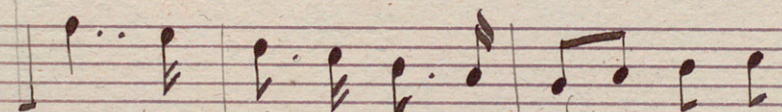
= El Lladregot. =

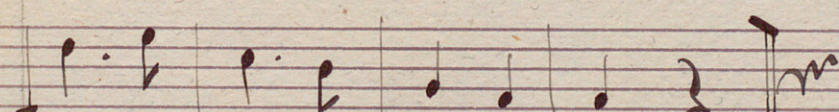
Soch a poch Quant jo

 n'e-ra pe-ti - tot, fes-te - ja - ra y presu-

 mi-a y a - ra que ja soch gran -

 det... me do - no a la ma - la vi - da

 a - deu cla-vell mo-re net a - deu

 es-tre - lla del di - a....

El Ladregot.

Quant jo n' era petitet,
festejava y presumia:
y ara que ja sò grandet,
me dono a' la mala vida.

Respost. { Aden clavell morenet
 { Aden estrella del dia

Portava rosa al barret,
mocador a' la falsia,
espardenya blanca al peu,
y gran sabre y carabina.

Me'n poso a matà y rovà
la feyna de cada dia:

vaig venir un traginer

que de la fira venia

— Traginer truà 'ls diners

o' sinó t llevo la vida:—

m' allarga una borsa d'or
ab cent unces que ni havia.

Al veníem ab tants diners,
 vaig robarne una pubilla:
 me l'he tinguda molt temps,
 per pobles, ciutats y viles.
 La ciutat de la Bisbal
 es ciutat molt divertida
 un dia que hi vaig anar
 me'n cridàren d'quin-viva
 Vaig posarmen a fugir
 corria tant com podia;
 mes no'm vaig poguè escapar,
 de les mans de la justícia.
 Varen pendrem y lligat
 a dintre una preso' m' fican:
 crido ab mi cinch-centa miradors,
 triats tots de companyia.
 Me'n treuen de la preso',
 a pesar de la justícia:
 varen caminar set jorns,
 sens pararme nit y dia.

L'ultim jorn varem sopar,
al hostal de la Castilla.

- Mentressa, volem sopar
¿ que tenir? que 'ns convindria

- Alguna cosa hi haurà
quant tant noble gent arriba -
Quant varem haver sopat,
el pagar molt me dolia.

- Hostalera, aden-siau
fins d'aquí a un altre dia
la justícia in persegució,
aquí tenir la Pubilla.

Respost. { Aden Pubilleta aden,
Ni may que jo t'hagués vista.

A la última estrofa s'hi diu aquest
altre respost: Aden Pubilleta aden &c.

= El mosso del Torner. =

Allegret. $\text{G:} \flat \frac{2}{4}$ Don-ze -

lle-ta bai-xa a o-brir ro-sa fres-ca y co-lo-

ra-da Com vo-len que baixi jo si n'es.

tién mas-sa o-cu - pa-da joy -

da! o-la o-la o-la quin pim-

po-llo tant ga-lant.

No 44

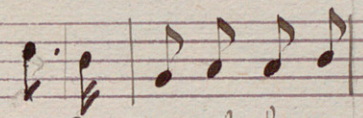
El mosso del Forner.

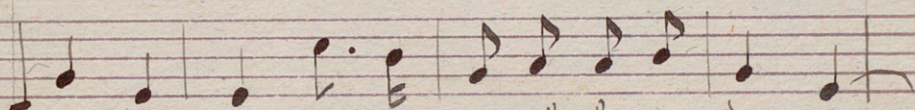
- Douçelleta baiya a obrir
rosa, fresca y colorada -
- Com volen que baiyi jo
si n'estiche mana ocupada
 ¡Oidà!
 olà, olà, olà.
- ¡Quin pimpolo tant galant!
D'un costat tinch el marit,
d'altre costat la mainada. -
Fenint aquestes rasons,
son marit se'n deiyondava.
- ¡Ab qui enrahonaves muller
ab qui enrahonaves ara? -
- Ab el mosso del Forner
que ve a veurer si pastava.
No tinch el llevat posat,
ni la farina passada.

fu marit te 'n llevarás,
vestiras a' la mainada
y n' agafarás el caus
te 'n tirás a' la casada.

El cunill te 'l pel rosat
la perdre n' es aigelada
— fira que te 'n toeh muller
¡ qui n' ama te n' has pensada!
Si t' pensavas menjar mel
no te 'n untarás les bärbes.

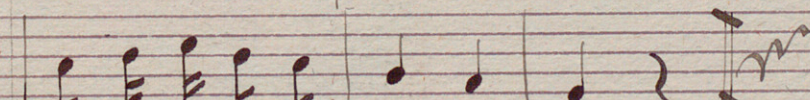
= La Vella. =

Tranquil. $\text{♩} : 4$
a Sa - ris n'hi ha una

dan - sa ... a Sa - ris n'hi ha una dan - sa ..

... que hi ba - llan dos mil in - fants q' la rum - rum - la

$\text{♩} : 4$
ve - lla ... q' hi ba - llan dos mil in -

fants que la ve - lla va rum - bant.

La Vella.

A Parisⁿ hi ha una dansa
que hi ballan dos mil infants
que la rum, rum la vella.
que hi ballan dos mil infants
que la vella va rumbants.

Al bell mitj hi ha una vella
que ja passa dels cent anys:
ella s'es enamorada
d' un petit estudiant.

La vella diu a' n'el jove
- ¡ Vols enmaridar, galant? -
- ¡ Jo? - no pas ab ta vellota
que ja passas dels cent anys. -
- Si ab mi vols enmaridarte,
jo t feré sē un rich marçant:
te daré cent pages negres,

altres cent de moltons blancs;
 te daré cent cabres rojes,
 altres cent de caballs blancs;
 te daré cent vaques rojes,
 altres cent de bous llaurant. —

— Si aixó es veritat, ávia,
 matrimoni passí avant. —

Sen van a' casa l' notari
 per tirar l' tracte avant.

El notari se la mira;

— ¿Que fas boig estudiant? —

— Tant si soc boig com si savi,
 matrimoni passí avant —

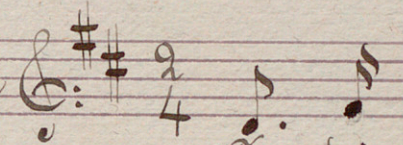
El diuenge fan les bodes,
 el dilluns l' enterran ja.
 L' estudiant li acompanya,
 ab un fluriol sonant.

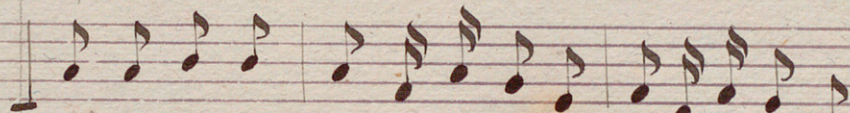
Les absoltes que li feyan,
 eren pursos y vi blanc,

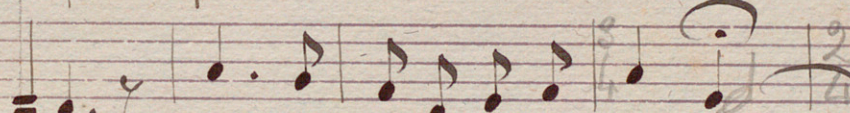
Li tiran aygua beneïta
ab la cua d' un caball.
ab els dotners de la vella,
n' agafa una de quinze anys.

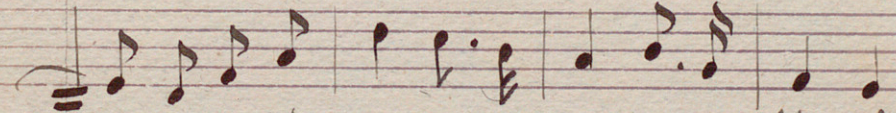
En Galay Briz dona una llebra molt semblant
à n' aquesta; nosaltres la posem tal com l'hem
recullida.

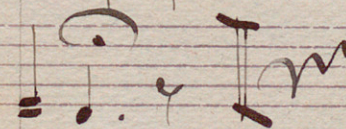
= Les Criades. =

Un poc de presse Fa. Dring

 que'n seu per ca - sar vos vull a - di - sar vos vull a - di -

 sar no us ca - seu ab cap cri - a - da - - :

 .. per que os di - ri - an que - mants com e - lles el

 fan.

Les Criades.

Fadrins que'n seu per casar
vos vull avisar; (bis)
no us casen ab cap criada
perque us dirian gurmants
com elles ^{ho} fan.

Quant elles van a' comprar
regatejan pla (bis)
lo que val cinch diners quinze
y a' sa potxa⁽¹⁾ hi trobaren
sempre que volguen

Quant elles van a' pastar
fan l' amich de lluny (bis)
y en roban la pasta blanca
y una fugassa⁽²⁾ ne fan
per donar al galant

Quant elles se'n van al llit
 dident: - bona nit (bis)
 se'n van totes ab camisa
 y a' la finestra se'n van
 per parlar al galant.

(1) Топка, - бупака, — (2) Fugasse, - cosa.

= El Curtit y la Curtita. =

Moderat.

El por-blet de Ca-bri-

a-nas... no n'es vi-la ni cin tot que de mi-

netas n'hi ha moltes que la tur-ti-ta l'an-tu-ru-ru-

ri-ta... y se fa - brins per e - lles

cap que la tœu-ti-ta l'œn-tu-ru-ru-rat.

№ 14

El Furtit y la Furtita.

El poblet de Cabriles,
no n' es vila ni ciutat.

Que de ninetes n'hi ha moltes,
Que la Furtita - lan tu-mu-mu-rita.
y de fadrins per elles caps.
Que la Furtita - lan tu-mu-mu rat.

El Furtit y la Furtita
S'en volen amaridax
Que lo dilluns es prometeren,
y'l dimars ja s' van casar

Dimures morí Fortita.
Dijous la van en-terrar
Dimecres una misita
y'l dissapte lo cap-d'any.

Ab el dot de la Fortita
Va trova una de quins anys.

La segona estrofa comença en el tercer vers.

La present, es el mateix assumpte que
la Vella pro mes curt; ~~per~~ la donem aïpis
per ser localisada en Catalunya.

= Les Joyes d' Olot. =

Steueret.

Les no-yes d'O-lot

en fessen ca - sa - des to - tes en un mes

o-en u-na se-ma-na, ta-ra-ra-ra lay-

ra o en u-na se - ma-na ta-ra-ra -

ra-lay-ra.

Les Noyes d'Olot.

1. Les noyes d'Olot,
en fossen carades,
totes en un mes,
ó en una semana,
Fa-ra-ra-rà, - lay-là. ra -
ó en una semana
Fa-ra-ra-rà, la ray. ra -
2. No darian mal temps,
ni a pares ni a mères.
Famposch als fadrins,
d'havervos aymades.
3. Dia de sant Lluch,
festa senyalada,
n'encontro l'amor,
que soleta anava.
4. ~~¿~~ ¿Hont aneu amor? -
- Vaig a trencà-dansa

que l' fadri major
m'hi ha convidada.

5. El fadri petit, ~~porta~~
porta la morraffa. —

— No hi aneu amor,
que'n sereu burlada.

6. El fadri major,
balla ab l' Estelada.

— Balli ab la que balli,
jo hi so convidada.

7. — Les noyes d' Olot
son nity trastocades.

= El Baylet. =

Moderat. $\text{G}: \frac{3}{4}$ Ma-ti-net m'en

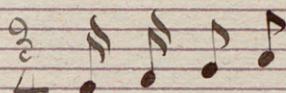
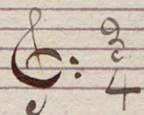
= lle-vo me'n daig a llau-rar da-rie-

= ra ma-ca-da en un camp que hi ha feste'n

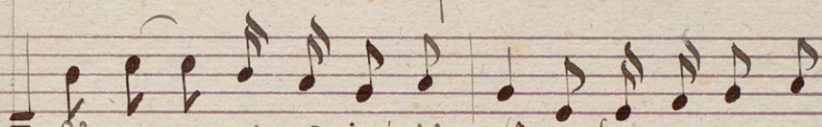
= llà tor-di-lla vermell fes-te en-llà

(Variant.) = El Baylet. =

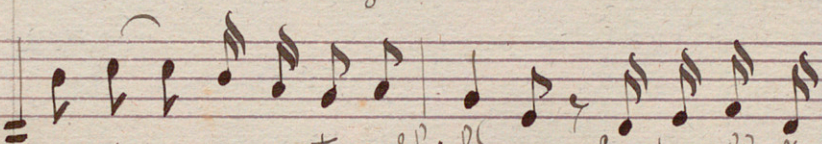
Alegret.

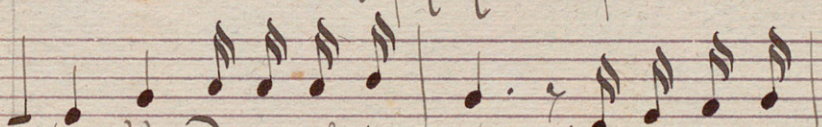
prati - net m'en

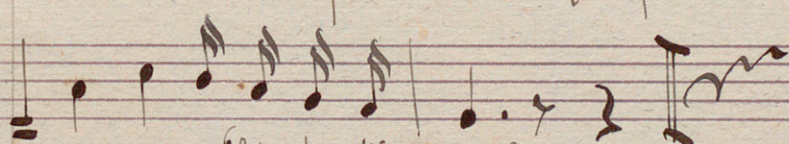
lle-do... m'en vaig a llaurà,... da-rera una

ca-sa... en un tros q'hi ha... feste enlla cor-

di-lla Vermell feste en-sa ja q'en el meu

a-mo no'l puch es-ti - ma?

El Baylet.

Matinet me 'n llevo,
me 'n vaig a llaurã.
darrera d'una casa,
en un camp que hi hà.

Geste enllà Furdilla
Vermell feste en-sà.

La mestressa es jove
l'hi porta emmorsã
un tupi de ropes
y un crostó de pa
ab la botelleta, ~~para~~
pera perricã.

Mentres n' emmorsava,
l'amo va arrivã.

— Aixó si Baylet,

que es bon Treballã;

a' tu y la mestressa,
vos vety despatgar.

- Ay amo l' meu amo
 aipó' res me fa
 tant sols la mestressa
 m'en puga enportar. #
 # Pres dobles de quatre
 me'n haureu de dā
 - Fe'n resquito una,
 pel poch treballā,
 t'en resquito un altre,
 per lo molt menjā.
 l'altre, per les banyes.
 que m'has fet portā.

= *L'Herren Ziera.* = (Variant.)

Aleproy. *G. 8/8*

tres ninetas van van

a pas-se - jar l'u - na dia a l'altra quin b'ó q'hi fa

ra, tral-la ra, tral-la - ra, la-ra la-ra la, la-ra la-ra

la-ra tral-la ra, tral-la - ra, la-ra-la-ra

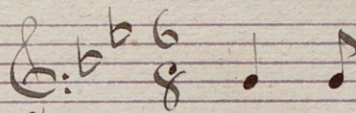
la, la-ra la-ra la.

L'Hereu Riera.

La lletra, igual à la publica.
—

160

Corrandes.

No massa viu
u - na

perdim so sen-ti-da á la se-rra de Si-

nos u-na per-dim so sen-ti-da á la

se-rra de Si-nos, que si a-cas-hi can-ta

gai-re no hi fal-ta-ram cas-sa-dors, que si a-

cas-hi can-ta gai-re no hi fal-ta-ram cas-sa-

dors.

No 52

Corrandes

Una perdin so sentida } bis.
 A la serra de Sinós,
 Que si' cas hi' canta gaire,
 No hi' faltaran canadors.

a Geloia so sembrada,
 gelosia culliré
 malaya la gelosia,
 y l' traïdor que la mante.

b Una perdin so sentida,
 Aquí baix a' n' aqueix pla:
 No se si es perdin o' quatlla,
 o' l' amor que m' fa penja.

c Una perdin so sentida
 aquí baix en un moli:
 La Maria de cal Couto,

7 Gelosia 'n ro sembrada
 En el mes de Juliol,
 L'he sembrada menudeta
 conto que l'ha morta l'sol.

e En aquest carrer s'está,
 Jo ho dich qui ni qui no:
 No sap fé ~~una~~ aygua escaldada,
 En el seu festejadõ.

† En aquest carrer s'está
 la que te non festejants:
 els cotre fan de peraire,
 els cinch fan d'estudiants.

9 En aquest carrer s'esta
 la morros de llaminera.
 La gallina no ha fet l'ou,
 ja te l'oli a la payella.

h Dos pardals en una espiga,
No s'hi poden sostenir.

Dos fadrins ab una nina
No s'hi saben avenir.

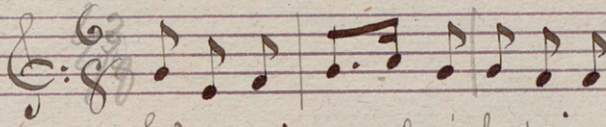
2 Si l'espiga n' es granada,
Els pardals s'hi sostindran.
Si la ninyona es discreta,
els fadrins s'hi avindran.

j Cançonetes son corrandes,
y corrandes son cançons.
j ¡qui pogués estar ninyona
en tre vos y dos lleusols!

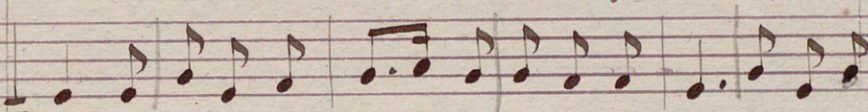
k A la casa que hi van fràres,
y la mare te fellets,
i ¿a n' a qui' cridaràn pares
aquells pobrets angellets?

l Les figues per esser bones,
han de tenir tres senyals;
petitetes, sequellones
y picades dels pardals.
==

= Corrandia del Rossinyol.

Gitmat.

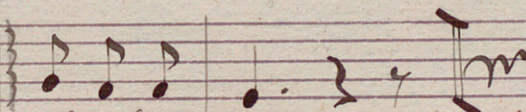
El rossi - nyol a la prima -

ve - ra cantay s'a - le - graynia tot sol en faumni

huet salt d'una branca sola y pen - janta, no

l'éva'l qui vol.

l'he - va el

Corrandes x

El rossinyol
 [a] per la primavera
 canta y s'alegra, (i)
 mia tot sol.

En fa un ninet,
 dalt d'una branca:
 sola y penfanta,
 no l'eva l'qui vol.
l'hera el

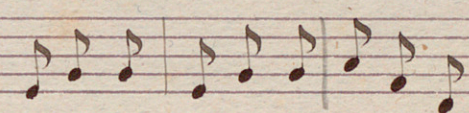
El rossinyol
 premia la fresca,
 sota d'un roure.
 s'en posa a cantar.
 si n'ha dictada
 una cançoneta
 per les donzelles
 poguer alegrar.

El rossinyol
 si n' te tres pessetes
 son doke rals
 que prou se pot dir
 els ha donat
 a' n' a' la moreta
 un sant diumenge
 de bon dimanche.

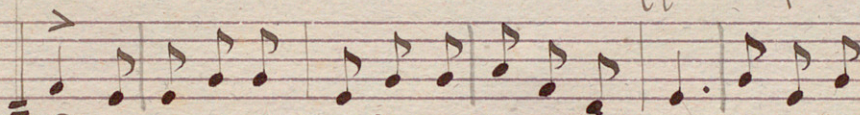
Nota:

En Palay Briz en ses Cansons de la Terra
 te publicada la present ab altre tonada q una
 sola pasada molt semblant a la nostra primera.

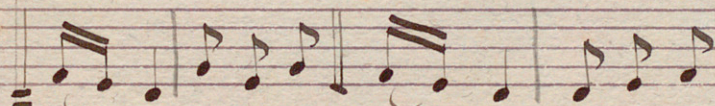
= Corrandes. =

Alegro.

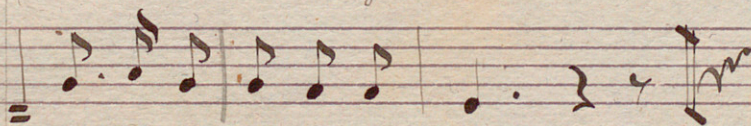
Ciutat de Vic qu'era baix de la

Plana, la gent hi vi-huen ab pe-nay tre-vall al-guny s'a-

le-gran altre no gai-re trist del meu

cor que no s'a-le-gra may

Corrandes.

Ciutat de Vich qu'es a' baix de la plana,
 la gent hi viuen en pena y treball:
 alguns s'alegen y altres no gaire,
 trist del meu cor que no s'alegra may.

a Geiga cistella voltada de roses
 que l'en passejan per tots los carrers,
 No hagueses estada tant boja ta mare
 fores casada y ara no n'ets.

b Quant jo hi anava a' casa la tia,
 m'hi divertia ab la dolça amor.
 m'hi divertia, ella ho volia.
 Que la gent parlessin de nosaltres dos.

c A Pomeiola n'han tret una moda
 els de sant Jaume la volen seguir:

quant el rector les ha amonestades,
hi van, y diuen qu'es volen desdir.

A Gironella una vila tant bella,
hi ha una doncella que a mi'm fa penar,
si'ls meus ho volen y'ls meus s'acoaden,
desitjaria poguermti casar.

Ja mi' ho van dir que gastavas tan brill
flor de pinquillo, ja'm sento l'oló;
la teva cara, n'es tant y tant bella,
qu'es primavera de totes les flors.

Quant el rector va entendre'l misteri;
- valgam Deu noya! que mala qu'estàs!
jo t'asseguro que en els nou mesos,
si no ets morta, curada seràs.

Quant jo m'anava del pla de Cervera,

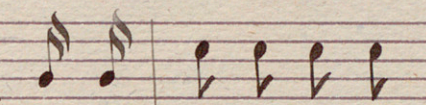
giro enderrera y m'en poso a' plorar
 dich - adieu mila - dich - adieu mina
 tu n'ets la causa si m'entich d'amar.

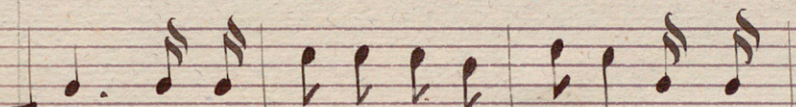
—
 Si cas volem que jo ab ella no parti,
 dintre d'un quarto de' haureu de tenir
 ben teneadeta, ben guardadeta,
 com la roseta en sel seu jardí.

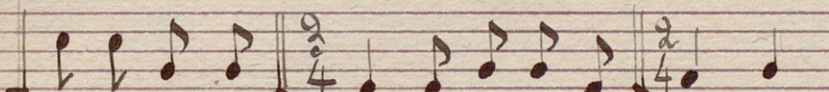
—

= Mestre Joan. =

(La tonada, es una variant de
"La mort de la riuja.")

Moderat. $\text{G}: \frac{2}{4}$
 Den vos quant Mestre Jo -

=
 an i hont te - nin la do-na a-ra? els fra -

=
 res de St Fran- cesch me la te-nen mat- lle -

=
 va-da, trum la-ri - la me la te-nen mat- lle -

=
 va-da trum lavi - la.

Mestre Joan.

— Deu vos quart mestre Joan,
¿hont t'hiu la dona ara?—

— Els frares de sant Francesch
me la tenen matlleuada.

Frum - lari - là
me la tenen matlleuada.

Frum - lari - là.

Per tres dies y tres nits,
y encare no l'han tornada;
pro quant me la tornarán
li'n trencaré una espatlla,
també li trencaré un bras,
la meitat de l'espinada.....

— Deu lo quart lo meu marit—

— Ay! molla; ben arribada—

— Aquí tens deu uncies d'or

que 'ls frares me les han dades
— Si aquestes caritats fan,
vesti tres cops la setmana:
que jo ja m'estaré al llit,
ab la banya cargolada,
a' travessar los llansols,
y deu dobles de flassada.

=